

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl dne 23. září 2020 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Daniely Reifové a přísedících Ing. Aleny Vaňkové a JUDr. Miloslava Tomana **t a k t o:**

Obžalovaní:

L [REDACTED] Z [REDACTED],

nar. [REDACTED] trvale bytem [REDACTED],

T [REDACTED] J [REDACTED],

nar. [REDACTED] trvale bytem [REDACTED]
[REDACTED]

D [REDACTED] H [REDACTED],

nar. [REDACTED] nezaměstnaný, formálně bytem [REDACTED]
[REDACTED] t.č. bytem [REDACTED] a

IČ: [REDACTED] se sídlem [REDACTED],

jsou vinni, že

I.

A. fyzická osoba I. Z. [REDACTED] jako jediný jednatel společnosti [REDACTED] se sídlem [REDACTED] tedy osoba plně odpovědná za finanční a daňové záležitosti společnosti [REDACTED]

B. obchodní korporace [REDACTED] IČ: [REDACTED] se sídlem [REDACTED] (dále jen „[REDACTED]“), jako měsíční plátce daně z přidané hodnoty prostřednictvím I. Z. [REDACTED], nar. [REDACTED] jediného jednatele a společníka s rozhodujícím vlivem na řízení [REDACTED] jednajících v rámci její činnosti a v jejím zájmu, jehož jednání jí lze přičítat ve smyslu zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim,

každý z uvedených subjektů samostatně

1. ve zdaňovacím období květen 2016 do účetnictví společnosti [REDACTED] a daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za uvedené období, podané dne 27.06.2016, zahrnul neoprávněně v rozporu s § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty

- a) fakturu č. [REDACTED] ze dne 2.5.2016 od dodavatele [REDACTED] na částku 195.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 40.950,- Kč,
- b) fakturu č. [REDACTED] ze dne 2.5.2016 od dodavatele [REDACTED] na částku 195.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 40.950,- Kč,
- c) fakturu č. [REDACTED] ze dne 31.5.2016 od dodavatele [REDACTED] na částku 233.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 48.930,- Kč,
- d) fakturu č. [REDACTED] ze dne 31.5.2016 od dodavatele [REDACTED] na částku 285.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 59.850,- Kč,
- e) fakturu č. [REDACTED] s datem uskutečnění zdanitelného plnění 7.5.2016 od dodavatele [REDACTED] na částku 175.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 36.750,- Kč,
- f) fakturu č. [REDACTED] s datem uskutečnění zdanitelného plnění 7.5.2016 od dodavatele [REDACTED] na částku 175.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 36.750,- Kč,

- g) fakturu č. [REDACTED] s datem uskutečnění zdanitelného plnění 7.5.2016 od dodavatele [REDACTED] na částku 200.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 42.000,- Kč,
- h) fakturu č. [REDACTED] s datem uskutečnění zdanitelného plnění 8.5.2016 od dodavatele [REDACTED] na částku 124.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 26.040,- Kč,
- i) fakturu č. [REDACTED] s datem uskutečnění zdanitelného plnění 8.5.2016 od dodavatele [REDACTED] na částku 89.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 18.690,- Kč,
- j) fakturu č. [REDACTED] s datem uskutečnění zdanitelného plnění 14.5.2016 od dodavatele [REDACTED] na částku 175.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 36.750,- Kč,
- k) fakturu č. [REDACTED] s datem uskutečnění zdanitelného plnění 14.5.2016 od dodavatele [REDACTED] na částku 175.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 36.750,- Kč,
- l) fakturu č. [REDACTED] s datem uskutečnění zdanitelného plnění 14.5.2016 od dodavatele [REDACTED] na částku 200.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 42.000,- Kč,
- m) fakturu č. [REDACTED] s datem uskutečnění zdanitelného plnění 14.5.2016 od dodavatele [REDACTED] na částku 124.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 26.040,- Kč,
- n) fakturu č. [REDACTED] s datem uskutečnění zdanitelného plnění 14.5.2016 od dodavatele [REDACTED] na částku 89.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 18.690,- Kč,

ačkoliv věděl, že plnění ze strany dodavatelů [REDACTED] deklarované předmětnými fakturami nikdy neproběhla a že k uplatnění odpočtu daně z přidané hodnoty na základě těchto faktur není oprávněn, čímž si společnost [REDACTED] neoprávněně snížila daňovou povinnost a tímto jednáním způsobil Finančnímu úřadu pro hlavní město Praha, územní pracoviště pro Prahu 2 škodu v rozsahu zkrácené daně z přidané hodnoty ve výši 511.140,- Kč, kterou společnost [REDACTED] byla povinna za zdaňovací období květen 2016 v přiznání k dani z přidané hodnoty vykázat a uhradit

2. ve zdaňovacím období červen 2016 do účetnictví společnosti [REDACTED] a daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za uvedené období podané dne 22.7.2016 zahrnul neoprávněně v rozporu s § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty

- a) fakturu č. [REDACTED] ze dne 30.6.2016 od dodavatele [REDACTED] na částku 233.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 48.930,- Kč,

- b) fakturu č. [REDACTED] ze dne 30.6.2016 od dodavatele [REDACTED] na částku 285.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 59.850,- Kč,

ačkoliv věděl, že plnění ze strany dodavatelů [REDACTED] a [REDACTED] deklarované předmětnými fakturami nikdy neproběhla a že k uplatnění odpočtu daně z přidané hodnoty na základě těchto faktur není oprávněn, čímž si společnost [REDACTED] neoprávněně snížila daňovou povinnost a tímto jednáním způsobil Finančnímu úřadu pro hlavní město Praha, územní pracoviště pro Prahu 2 škodu v rozsahu zkrácené daně z přidané hodnoty ve výši 108.780,- Kč, kterou společnost [REDACTED] byla povinna za zdaňovací období červen 2016 v přiznání k dani z přidané hodnoty vykázat a uhradit

3. ve zdaňovacím období červenec 2016 do účetnictví společnosti [REDACTED] a daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za uvedené období podané dne 25.8.2016 zahrnul neoprávněně v rozporu s § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty

- a) fakturu č. [REDACTED] ze dne 31.7.2016 od dodavatele [REDACTED] na částku 181.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 38.010,- Kč,
- b) fakturu č. [REDACTED] ze dne 31.7.2016 od dodavatele [REDACTED] na částku 181.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 38.010,- Kč,
- c) fakturu č. [REDACTED] ze dne 31.7.2016 od dodavatele [REDACTED] na částku 285.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 59.850,- Kč,
- d) fakturu č. [REDACTED] ze dne 31.7.2016 od dodavatele [REDACTED] na částku 233.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 48.930,- Kč,
- e) fakturu č. [REDACTED] ze dne 31.7.2016 od dodavatele [REDACTED] na částku 65.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 13.650,- Kč,

ačkoliv věděl, že plnění ze strany dodavatelů [REDACTED] a [REDACTED] deklarované předmětnými fakturami nikdy neproběhla a že k uplatnění odpočtu daně z přidané hodnoty na základě těchto faktur není oprávněn, čímž si společnost [REDACTED] neoprávněně snížila daňovou povinnost a tímto jednáním způsobil Finančnímu úřadu pro hlavní město Praha, územní pracoviště pro Prahu 2 škodu v rozsahu zkrácené daně z přidané hodnoty ve výši 198.450,- Kč, kterou společnost [REDACTED] byla povinna za zdaňovací období červenci 2016 v přiznání k dani z přidané hodnoty vykázat a uhradit

4. ve zdaňovacím období srpen 2016 do účetnictví společnosti [REDACTED] a daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za uvedené období podané dne 26.9.2016 zahrnul neoprávněně v rozporu s § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty

- a) fakturu č. [REDACTED] ze dne 22.8.2016 od dodavatele [REDACTED] na částku 181.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 38.010,- Kč,
- b) fakturu č. [REDACTED] ze dne 22.8.2016 od dodavatele [REDACTED] na částku 181.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 38.010,- Kč,
- c) fakturu č. [REDACTED] ze dne 31.8.2016 od dodavatele [REDACTED] na částku 285.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 59.850,- Kč,
- d) fakturu č. [REDACTED] ze dne 31.8.2016 od dodavatele [REDACTED] na částku 233.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 48.930,- Kč,
- e) fakturu č. [REDACTED] ze dne 31.8.2016 od dodavatele [REDACTED] na částku 65.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 13.650,- Kč,

ačkoliv věděl, že plnění ze strany dodavatelů [REDACTED] a [REDACTED] deklarované předmětnými fakturami nikdy neproběhla a že k uplatnění odpočtu daně z přidané hodnoty na základě těchto faktur není oprávněn, čímž si společnost [REDACTED] neoprávněně snížila daňovou povinnost a tímto jednáním způsobil Finančnímu úřadu pro hlavní město Praha, územní pracoviště pro Prahu 2 škodu v rozsahu zkrácené daně z přidané hodnoty ve výši 198.450,- Kč, kterou společnost [REDACTED] byla povinna za zdaňovací období srpen 2016 v přiznání k dani z přidané hodnoty vykázat a uhradit

5. ve zdaňovacím období září 2016 do účetnictví společnosti [REDACTED] a daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za uvedené období podané dne 21.10.2016 zahrnul neoprávněně v rozporu s § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty:

- a) fakturu č. [REDACTED] ze dne 12.9.2016 od dodavatele [REDACTED] na částku 181.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 38.010,- Kč,
- b) fakturu č. [REDACTED] ze dne 12.9.2016 od dodavatele [REDACTED] na částku 181.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 38.010,- Kč,
- c) fakturu č. [REDACTED] ze dne 26.9.2016 od dodavatele [REDACTED] na částku 181.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 38.010,- Kč,
- d) fakturu č. [REDACTED] ze dne 26.9.2016 od dodavatele [REDACTED] na částku 181.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 38.010,- Kč,

- e) fakturu č. [REDACTED] ze dne 30.9.2016 od dodavatele [REDACTED] na částku 233.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 48.930,- Kč,
- f) fakturu č. [REDACTED] ze dne 30.9.2016 od dodavatele [REDACTED] na částku 65.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 13.650,- Kč,
- g) fakturu č. [REDACTED] ze dne 30.9.2016 od dodavatele [REDACTED] na částku 285.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 59.850,- Kč,

ačkoliv věděl, že plnění ze strany dodavatelů [REDACTED] a [REDACTED] deklarované předmětnými fakturami nikdy neproběhla a že k uplatnění odpočtu daně z přidané hodnoty na základě těchto faktur není oprávněn, čímž si společnost [REDACTED] neoprávněně snížila daňovou povinnost a tímto jednáním způsobil Finančnímu úřadu pro hlavní město Praha, územní pracoviště pro Prahu 2 škodu v rozsahu zkrácené daně z přidané hodnoty ve výši 274.470,- Kč, kterou společnost [REDACTED] byla povinna za zdaňovací období září 2016 v přiznání k dani z přidané hodnoty vykázat a uhradit

a celkově tak jednáním pod bodem 1. – 5. způsobil Finančnímu úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 2, škodu ve výši 1.291.290,- Kč, přičemž se tohoto jednání dopustil v koordinaci s osobami vystupujícími jako dodavatelé [REDACTED] obžalovaným T [REDACTED] J [REDACTED] a obžalovaným D [REDACTED] H [REDACTED]

- t e d y :
- A. fyzická osoba I [REDACTED] Z [REDACTED] zkrátil daň, a to společně s dalšími dvěma osobami, ve značném rozsahu,
 - B. obchodní korporace [REDACTED] zkrátila daň a to společně s dalšími dvěma osobami, ve značném rozsahu,

II.

T [REDACTED] I [REDACTED] jako jednatel společnost [REDACTED] IČ: [REDACTED] se sídlem [REDACTED] (dále jen [REDACTED]) v úmyslu učinit věrohodným neoprávněně nárokovaný odpočet daně z přidané hodnoty společnosti [REDACTED] za zdaňovací období květen 2016 vystavil této společnosti jako její dodavatel

- a) fakturu č. [REDACTED] s datem uskutečnění zdanitelného plnění 7.5.2016 na částku 175.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, (DPH 36.750,- Kč),
- b) fakturu č. [REDACTED] s datem uskutečnění zdanitelného plnění 7.5.2016 na částku 175.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, (DPH 36.750,- Kč),
- c) fakturu č. [REDACTED] s datem uskutečnění zdanitelného plnění 7.5.2016 na částku 200.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, (DPH 42.000,- Kč),
- d) fakturu č. [REDACTED] s datem uskutečnění zdanitelného plnění 8.5.2016 na částku 124.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, (DPH 26.040,- Kč),

- e) fakturu č. [REDACTED] s datem uskutečnění zdanitelného plnění 8.5.2016 na částku 89.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, (DPH 18.690,- Kč),
- f) fakturu č. [REDACTED] s datem uskutečnění zdanitelného plnění 14.5.2016 na částku 175.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, (DPH 36.750,- Kč),
- g) fakturu č. [REDACTED] s datem uskutečnění zdanitelného plnění 14.5.2016 na částku 175.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, (DPH 36.750,- Kč),
- h) fakturu č. [REDACTED] s datem uskutečnění zdanitelného plnění 14.5.2016 na částku 200.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, (DPH 42.000,- Kč),
- i) fakturu č. [REDACTED] s datem uskutečnění zdanitelného plnění 14.5.2016 na částku 124.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, (DPH 26.040,- Kč),
- j) fakturu č. [REDACTED] s datem uskutečnění zdanitelného plnění 14.5.2016 na částku 89.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, (DPH 18.690,- Kč),

přičemž věděl, že plnění dle těchto účelově vystavených účetních dokladů nebylo společností Moute Sernio poskytnuto a jejich zahrnutím do účetnictví a daňového přiznání z daně z přidané hodnoty odběratele, společnosti [REDACTED] může být způsobena škoda Finančnímu úřadu pro hlavní město Prahu, v rozsahu neoprávněně nárokovaného odpočtu daně z přidané hodnoty v celkové výši 320.460,- Kč,

t e d y : obžalovaný T [REDACTED] J [REDACTED] opatřením prostředků vědomě umožnil jinému spáchání trestného činu zkrácení daně ve větším rozsahu

III.

D [REDACTED] H [REDACTED] jako osoba fakticky jednajícím za společnost [REDACTED] se sídlem [REDACTED] (dále jen „[REDACTED]“) jednal:

1. v úmyslu učinit věrohodným neoprávněně nárokovaný odpočet daně z přidané hodnoty společnosti [REDACTED] za zdaňovací období květen 2016, červen 2016, červenec 2016, srpen 2016 a září 2016 vystavil této společnosti jako její dodavatel:
 - a) fakturu č. [REDACTED] ze dne 2.5.2016 na částku 195.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 40.950,- Kč),
 - b) fakturu č. [REDACTED] ze dne 2.5.2016 na částku 195.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 40.950,- Kč),
 - c) fakturu č. [REDACTED] ze dne 31.5.2016 na částku 233.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 48.930,- Kč),
 - d) fakturu č. [REDACTED] ze dne 31.5.2016 na částku 285.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 59.850,- Kč),

- c) fakturu č. [REDACTED] ze dne 30.6.2016 na částku 233.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 48.930,- Kč),
- d) fakturu č. [REDACTED] ze dne 30.6.2016 na částku 285.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 59.850,- Kč),
- f) fakturu č. [REDACTED] ze dne 31.7.2016 na částku 181.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 38.010,- Kč),
- g) fakturu č. [REDACTED] ze dne 31.7.2016 na částku 181.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 38.010,- Kč),
- h) fakturu č. [REDACTED] ze dne 31.7.2016 na částku 285.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 59.850,- Kč),
- i) fakturu č. [REDACTED] ze dne 31.7.2016 na částku 233.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 48.930,- Kč),
- j) fakturu č. [REDACTED] ze dne 31.7.2016 na částku 65.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 13.650,- Kč),
- f) fakturu č. [REDACTED] ze dne 22.8.2016 na částku 181.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 38.010,- Kč),
- g) fakturu č. [REDACTED] ze dne 22.8.2016 na částku 181.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 38.010,- Kč),
- h) fakturu č. [REDACTED] ze dne 31.8.2016 na částku 285.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 59.850,- Kč),
- i) fakturu č. [REDACTED] ze dne 31.8.2016 na částku 233.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 48.930,- Kč),
- j) dodavatele [REDACTED] IČ: [REDACTED] na částku 65.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 13.650,- Kč),
- k) fakturu č. [REDACTED] ze dne 12.9.2016 na částku 181.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 38.010,- Kč),
- l) fakturu č. [REDACTED] ze dne 12.9.2016 na částku 181.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 38.010,- Kč),
- m) fakturu č. [REDACTED] ze dne 26.9.2016 na částku 181.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 38.010,- Kč),
- n) fakturu č. [REDACTED] ze dne 26.9.2016 na částku 181.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 38.010,- Kč),
- o) fakturu č. [REDACTED] ze dne 30.9.2016 na částku 233.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 48.930,- Kč),
- p) fakturu č. [REDACTED] ze dne 30.9.2016 na částku 65.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 13.650,- Kč),

- q) fakturu č. [REDAKCE] ze dne 30.9.2016 na částku 285.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty (DPH 59.850,- Kč),

příčemž i vzhledem ke své pozici osoby fakticky vystupující za společnost [REDAKCE] věděl, že plnění dle uvedených účetních dokladů nebylo společností [REDAKCE] poskytnuto a jejich zahrnutím do účetnictví společnosti [REDAKCE] může být způsobena škoda Finančnímu úřadu pro hlavní město Prahu, v rozsahu nárokovaného odpočtu daně z přidané hodnoty v celkové výši 970.830,- Kč,

2. ve zdaňovacím období květen 2016 do účetnictví společnosti [REDAKCE] a daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za uvedené období podané dne 25.7.2016 zahrnul neoprávněně v rozporu s § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty:

- a) fakturu č. [REDAKCE] s datem uskutečnění zdanitelného plnění 1.5.2016 od dodavatele [REDAKCE] na částku 174.600,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 36.666,- Kč,
- b) fakturu č. [REDAKCE] s datem uskutečnění zdanitelného plnění 1.5.2016 od dodavatele [REDAKCE] na částku 174.600,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 36.666,- Kč,
- c) fakturu č. [REDAKCE] s datem uskutečnění zdanitelného plnění 7.5.2016 od dodavatele [REDAKCE] na částku 163.930,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 34.425,30,- Kč,
- d) fakturu č. [REDAKCE] s datem uskutečnění zdanitelného plnění 1.5.2016 od dodavatele [REDAKCE] na částku 189.150,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 39.721,50 Kč,
- e) fakturu č. [REDAKCE] s datem uskutečnění zdanitelného plnění 7.5.2016 od dodavatele [REDAKCE] na částku 184.300,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 39.721,50 Kč 38.703,- Kč,
- f) fakturu č. [REDAKCE] s datem uskutečnění zdanitelného plnění 7.5.2016 od dodavatele [REDAKCE] na částku 484.300,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 101.703,- Kč,
- g) fakturu č. [REDAKCE] s datem uskutečnění zdanitelného plnění 14.5.2016 od dodavatele [REDAKCE] na částku 163.930,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 34.425,30 Kč,
- h) fakturu č. [REDAKCE] s datem uskutečnění zdanitelného plnění 1.5.2016 od dodavatele [REDAKCE] na částku 189.150,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 39.721,- Kč,

- i) fakturu č. [REDACTED] s datem uskutečnění zdanitelného plnění 7.5.2016 od dodavatele [REDACTED] na částku 163.930,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 34.425,30 Kč,
- j) fakturu č. [REDACTED] datem uskutečnění zdanitelného plnění 14.5.2016 od dodavatele [REDACTED] na částku 184.300,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 38.703,- Kč,
- k) fakturu č. [REDACTED] s datem uskutečnění zdanitelného plnění 14.5.2016 od dodavatele [REDACTED] na částku 163.930,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 34.425,30 Kč,
- l) fakturu č. [REDACTED] s datem uskutečnění zdanitelného plnění 31.5.2016 od dodavatele [REDACTED] na částku 276.450,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 58.064,50 Kč,
- m) fakturu č. [REDACTED] datem uskutečnění zdanitelného plnění 31.5.2016 od dodavatele [REDACTED] na částku 226.010,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 47.462,10 Kč,
- n) fakturu č. [REDACTED] s datem uskutečnění zdanitelného plnění 14.5.2016 od dodavatele [REDACTED] na částku 184.300,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 38.703,- Kč,

ačkoliv i vzhledem ke své pozici osoby fakticky ovládající společnost [REDACTED] IČ: [REDACTED] věděl, že plnění ze strany dodavatele [REDACTED] deklarované předmětnými fakturami nikdy neproběhla a že k uplatnění odpočtu daně z přidané hodnoty na základě těchto faktur není oprávněn, čímž si společnost [REDACTED] neoprávněně snížila daňovou povinnost, přičemž na základě výše uvedených účelově vystavených účetních dokladů se pokusil ke škodě Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, územní pracoviště pro Prahu 2 získat neoprávněný nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 45.964,- Kč, který vyplacen nebyl,

3. ve zdaňovacím období srpen 2016 do účetnictví společnosti [REDACTED] a daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za uvedené období podané dne 25.7.2016 zahrnul neoprávněně v rozporu s § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty:
- a) fakturu č. [REDACTED] s datem uskutečnění zdanitelného plnění 3.8.2016 od dodavatele [REDACTED] IČ: [REDACTED] na částku 1.018.500,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 213.885,- Kč,
 - b) fakturu č. [REDACTED] s datem uskutečnění zdanitelného plnění 21.8.2016 od dodavatele [REDACTED] IČ: [REDACTED] na částku 175.570,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 36.869,70 Kč,
 - c) fakturu č. [REDACTED] datem uskutečnění zdanitelného plnění 31.8.2016 od dodavatele [REDACTED] IČ: [REDACTED] a částku 276.450,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 58.054,50 Kč,

- d) fakturu č. [redacted] s datem uskutečnění zdanitelného plnění 31.8.2016 od dodavatele [redacted] IČ: [redacted] na částku 226.010,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 47.462,10 Kč,
- e) fakturu č. [redacted] s datem uskutečnění zdanitelného plnění 21.8.2016 od dodavatele [redacted] na částku 175.570,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 36.869,70 Kč,
- f) fakturu č. [redacted] s datem uskutečnění zdanitelného plnění 31.8.2016 od dodavatele [redacted] IČ: [redacted] na částku 63.050,- Kč bez daně z přidané hodnoty, na jejímž základě uplatnil odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 13.240,50 Kč,

ačkoliv i vzhledem ke své pozici osoby fakticky ovládající společnost [redacted] IČ: [redacted] věděl, že plnění ze strany dodavatele [redacted] deklarované předmětnými fakturami nikdy neproběhla a že k uplatnění odpočtu daně z přidané hodnoty na základě těchto faktur není oprávněn, čímž si společnost [redacted] neoprávněně snížila daňovou povinnost, přičemž na základě výše uvedených účelově vystavených účetních dokladů se pokusil ke škodě Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, územní pracoviště pro Prahu 2 získat neoprávněný nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 60.931,- Kč, který vyplacen nebyl,

t e d y : pod bodem 1. obžalovaný D [redacted] H [redacted] opatřením prostředků vědomě umožnil jinému spáchání trestného činu zkrácení daně ve značném rozsahu,

pod body 2. a 3. se obžalovaný D [redacted] H [redacted] dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k vylákání výhody neoprávněným uplatněním nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty ve větším rozsahu, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

č í m ž s p á c h a l i

obžalovaný I [redacted] Z [redacted]

pod bodem I.

zločin zkrácení daně, poplatku a jiné podobné platby podle ustanovení § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), c) trestního zákoníku,

obžalovaná [redacted]

pod bodem I.

zločin zkrácení daně, poplatku a jiné podobné platby podle ustanovení § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), c) trestního zákoníku, za užití § 7 zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim,

obžalovaný T [REDACTED] J [REDACTED]

pod bodem II.

účastenství ve formě pomoci podle ustanovení § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k přečinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle ustanovení § 240 odst. 1 trestního zákoníku,

obžalovaný D [REDACTED] H [REDACTED]

pod bodem III. 1)

účastenství ve formě pomoci podle ustanovení § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku ke zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle ustanovení § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku,

pod bodem III. 2) a 3)

přečin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle ustanovení § 240 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzují se

Obžalovaný L [REDACTED] Z [REDACTED]

Podle § 240 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 30 (třiceti) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 48 (čtyřicetiosmi) měsíců.

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku se dále obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výši 100.000,- Kč.

Podle § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku se tento trest ukládá ve 100 denních sazbách po 1.000,- Kč.

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se pro případ, že peněžitý trest nebude ve stanovené lhůtě vykonán, ukládá náhradní trest odnětí svobody v trvání 3 (tři) měsíců.

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu v obchodních korporacích na dobu 36 (třicetšesti) měsíců.

Obžalovaný T [REDACTED] J [REDACTED]

Podle § 240 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 18 (osmnácti) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 30 (třiceti) měsíců.

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu v obchodních korporacích na dobu 30 (třiceti) měsíců.

Obžalovaný D [REDACTED] H [REDACTED]

Podle § 206 odst. 4 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 40 (čtyřiceti) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu v obchodních korporacích a zákazu správy cizího majetku na dobu 60 (šedesáti) měsíců.

Zároveň se zrušuje výrok o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10, sp. zn. [REDACTED] ze dne 31.5.2017, který nabyl právní moci téhož dne, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Obžalovaná [REDACTED]

Podle § 15 odst. 1 písm. e) zákona č. 418/2011 Sb. k trestu zákazu činnosti výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona na dobu 48 (čtyřiceti osmi) měsíců.

O d ů v o d n ě n í

1. V této věci bylo již jednou rozhodnuto rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 sp. zn. [REDACTED] ze dne 17.02.2020. Obžalovaný I [REDACTED] Z [REDACTED] byl uznán vinným zločinem zkrácení daně, poplatku a jiné podobné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. c) tr. zákoníku a byl mu uložen podle § 240 odst. 2 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání 30 měsíců, který byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 48 měsíců, dále mu byl uložen peněžitý trest 300.000,- Kč společně s náhradním trestem odnětí svobody v trvání 6 měsíců a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu v obchodních korporacích na dobu 36 měsíců. Obžalovaná [REDACTED] byla uznána vinnou zločinem zkrácení daně, poplatku a jiné podobné platby podle ustanovení § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. c) tr. zákoníku za použití § 7 zák. č. 418/2011 Sb. o trestní zodpovědnosti právnických osob a řízení proti nim. Podle § 15 odst. 1 písm. e) citovaného zákona jí byl uložen trest zákazu činnosti výroba, obchod a služby

neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona na dobu 48 měsíců. Obžalovaný T [REDACTED] J [REDACTED] byl uznán vinným účastenstvím ve formě pomoci podle ustanovení § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku k přečinu zkrácení daně, poplatku a jiné povinné platby podle ustanovení § 240 odst. 1 tr. zákoníku a byl mu uložen podle § 240 odst. 1 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců, který byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 30 měsíců a dále mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu v obchodních korporacích na dobu 30 měsíců. Obžalovaný D [REDACTED] H [REDACTED] byl uznán vinným jednak účastenstvím ve formě pomoci podle ustanovení § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku ke zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle ustanovení § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku a dále přečinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle ustanovení § 240 odst. 1 tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a byl mu uložen podle § 206 odst. 4 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku souhrnný trest odnětí svobody v trvání 40 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Dále mu byl uložen peněžitý trest ve výši 200.000,- Kč společně s náhradním trestem odnětí svobody v trvání 4 měsíců a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu v obchodních korporacích a zákazu správy cizího majetku na dobu 60 měsíců. Zároveň byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10 sp. zn. [REDACTED] ze dne 31.05.2017, který téhož dne nabyl právní moci, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující.

2. Proti tomuto rozsudku všichni obžalovaní i státní zástupce podali v zákonné lhůtě odvolání.
3. Usnesením Městského soudu v Praze sp. zn. [REDACTED] ze dne 25.05.2020 byl napadený rozsudek zrušen v celém rozsahu a věc byla vrácena soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí. Nalézacímu soudu bylo uloženo, aby řádně provedl dokazování všemi listinnými důkazy, z nichž vyplývají skutečnosti sloužící k objasnění věci při zachování všech práv obžalovaných na obhajobu. Je nezbytné se zaměřit na objasnění ekonomické situace obchodních korporací, jejich schopnosti hradit a zajišťovat fakturované služby v předpokládaném rozsahu. K event. uložení peněžitých trestů je nutno blíže objasnit majetkové poměry obžalovaných. Po vyhodnocení všech důkazů je pak soud povinen zabývat se naplněním objektivní stránky trestného činu konkrétním posouzením jednání obžalovaných ve vztahu k blanketní normě, tedy zákonu o DPH a u právnické osoby též vysvětlením základů její trestní odpovědnosti. V případě odsuzujícího rozsudku je pak nutno popsat skutky ve výroku o vině každého obžalovaného tak, aby byly zcela konkrétní (tedy včetně jednotlivých faktur, jejichž vydáním či uplatněním se měl obžalovaný na stíhaném trestném činu podílet) a nebylo možné je zaměnit s jiným skutkem. Dále má soud provést kontrolu souladu vyhlášeného a písemně vyhotoveného znění a neopomenout řádně odůvodnit nejen naplnění zákonných znaků stíhaného zločinu, ale též jednotlivé výroky o uložených trestech tak, aby rozsudek splňoval zákonné náležitosti ustanovení § 125 odst. 1 tr. řádu.
4. V intencích rozhodnutí Městského soudu v Praze, soud při hlavním líčení provedl dokazování podstatnými listinnými důkazy v souladu se zákonnými ustanoveními. Vyžádané zprávy o majetkových poměrech obžalovaných L [REDACTED] Z [REDACTED] a D [REDACTED] H [REDACTED] byly doplněny výslechem těchto obžalovaných k předmětným skutečnostem.
5. Na základě takto doplněného dokazování u hlavního líčení soud zjistil následující skutkový děj:
6. Obžalovaný I [REDACTED] Z [REDACTED] jako jediný jednatel společnosti [REDACTED] a obchodní korporace [REDACTED] IČ: [REDACTED] ve snaze zkrátit daň z přidané hodnoty, kterou společnost za období květen – září 2016 měla odvést Finančnímu úřadu pro hl. m. Prahu, Územnímu pracovišti Praha 2, zajistil prostřednictvím T [REDACTED] J [REDACTED] jako jednatele společnosti [REDACTED] a D [REDACTED] H [REDACTED] který fakticky ovládal společnost [REDACTED] na základě plné moci od jednatele M [REDACTED] S [REDACTED] který v této společnosti figuroval jako bílý kůň, faktury na reklamní plnění, které měly spočívat v zajištění reklam na dresech, otočných panelech a LED panelech na sportovních

stadionech AC Sparta Praha a VK Dukla Liberec pro jeho koncové klienty jako např. společnost Meixner&Hanuš, Pivovar Svijany, společnost Federal Cars Liberec, společnost Sova a další, a tyto zahrnul v předmětných měsících do účetnictví a daňového přiznání k dani z přidané hodnoty, ačkoliv ze strany společnosti [redacted] a [redacted] k faktickému plnění nedošlo a obžalovaný L. [redacted] Z. [redacted] a společnost [redacted] za uvedené období zkrátily ke škodě Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, územní pracoviště pro Prahu 2 daň z přidané hodnoty o celkovou částku 1.291.290,- Kč.

7. Obžalovaný T. [redacted] J. [redacted] v tomto směru poskytl za období květen 2016 obžalovanému L. [redacted] Z. [redacted] a společnosti [redacted] faktury specifikované v rozhodnutí v bodě I., 1, pod písmeny e) – n) v celkové výši 1.526.000,- Kč a umožnil tak zkrátit obžalovaným L. [redacted] Z. [redacted] a společnosti [redacted] daň z přidané hodnoty v celkové výši 320.460,- Kč. Obžalovaný D. [redacted] H. [redacted] fakticky ovládající společnost [redacted] pak poskytl faktury specifikované v rozhodnutí v bodech I., 1, pod písmeny a) – d) a v bodech I., 2 – 5, v celkové výši 4.623.000,- Kč, čímž umožnil obžalovaným L. [redacted] Z. [redacted] a společnosti [redacted] zkrátit daň o celkovou částku 970.830,- Kč, ačkoliv oba obžalovaní věděli, že plnění deklarované ve fakturách nikdy neproběhlo.
8. Obžalovaný D. [redacted] H. [redacted] pak kromě napomáhání ke zkrácení daně obžalovaným L. [redacted] Z. [redacted] a společnosti [redacted] sám v úmyslu vylákat výhodu na dani z přidané hodnoty za období květen 2016 získal od společnosti [redacted] jako dodavatele faktury specifikované v rozhodnutí pod bodem III., 2, pod písmeny a) – m) a na základě těchto účetních dokladů, které zahrnul do příslušného daňového přiznání k dani z přidané hodnoty, se pokusil ke škodě Finančního úřadu pro hl. m. Prahu získat neoprávněný nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 45.964,- Kč, který mu nebyl vyplacen, a totéž učinil za zdaňovací období srpen 2016, kdy získal od společnosti [redacted] jako dodavatele faktury specifikované v rozhodnutí v bodě III., 3, pod písmeny a) – f), kdy za neexistující výdaj se pokusil získat nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 60.931,- Kč, který mu rovněž nebyl vyplacen.
9. Pro přehlednost soud zopakuje důkazy provedené v řízení, které předcházelo zrušujícímu usnesení Městského soudu v Praze.
10. Obžalovaný L. [redacted] Z. [redacted] uvedl u hlavního líčení konaného dne 7. 1. 2020, že je jednatelem společnosti [redacted] která se zabývá reklamou, podobně jako společnost [redacted] která v současné době nevykazuje činnost. Jeho měsíční příjem činí cca 14.000,- Kč, další příjmy má z pronájmu nemovitostí a bytů. Při doplňujícím výsledku k majetkovým a osobním poměrům u hlavního líčení dne 23. 9. 2020 s odkazem na své prohlášení o majetkových poměrech uvedl, že je OSVČ. V současné době žije z pronájmu vlastní nemovitosti, ze kterého mu plyne cca. 165.000,- Kč ročně. Je proti němu vedeno trestní stíhání pro zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, přičemž dle jeho názoru je toto trestní stíhání neoprávněné, neboť celou daň uhradil.
11. Obžalovaný k věci v přípravném řízení i u hlavního líčení vypověděl, že společnost [redacted] a [redacted] mu zajišťovaly reklamní plnění mimo jiné na sportovních AC Sparta Praha a VK Dukla Liberec, pro jeho koncové klienty např. Pivovar Svijany či Meixner&Hanuš. Obžalovaný sám koupil společnost [redacted] v roce 2014 a reklamní činnost začal vykonávat v roce 2015. Se společností [redacted] a nebo [redacted] spolupráce probíhala tak, že si objednal plnění buď přímo na daný měsíc, nebo se jednalo o paušální plnění, anebo se jednalo o plnění přímo na konkrétní zápas. Poté, co zjistil, kolik služba bude stát, uzavřel dále smlouvu s koncovým klientem. Plnění ze strany společností [redacted] a [redacted] spočívalo v zajištění reklam na dresech, na otočných panelech, nebo na LED panelech. Reklamu mu dodávaly kompletní, sám neřešil, jakým způsobem si zajišťují práva vystavovat reklamy na stadionech, to bylo jejich know-how. Sám si u nich objednal službu, kterou mu zabezpečily, a služba vždy proběhla. Pokud jde o jeho vlastní klienty, ti si většinou objednávali paušální plnění po celý kalendářní rok s tím, že pro

ně to bylo cenově výhodnější. Obžalovaný komunikoval s T [redacted] J [redacted] jako zástupcem a jednatelem společnosti [redacted] a s D [redacted] H [redacted] který na plnou moc zastupoval společnost [redacted]. Nikdy nejednal s jednatelem společnosti s panem S [redacted]. Rovněž obchodoval se společností Synoot Group s.r.o., která mu zabezpečovala reklamy pro volejbal. To, že služby – reklamní plnění ze strany společnosti [redacted] a [redacted] vždy proběhla, má obžalovaný doloženo, smlouvami, objednávkami, fakturami a fotodokumentací. To, že se ze strany společností [redacted] a [redacted] jedná o spolehlivé plátce, měl ověřeno, neboť vždy z jejich strany proběhlo kontrolní hlášení. Pokud by vznikl nějaký finanční problém, účetní firma by ho jistě na tuto skutečnost upozornila.

12. Obžalovaný T [redacted] J [redacted] u hlavního líčení uvedl, že je v současné době zaměstnán u Student Agency jako řidič, jeho měsíční příjem činí cca 30.000,- Kč, není již jednatelem žádné společnosti a jiné trestní stíhání proti němu není vedeno.
13. K věci obžalovaný T [redacted] J [redacted] v přípravném řízení uvedl, že žádný trestný čin nespáchal, v jeho účetnictví nebyly žádné smyšlené faktury, obchodoval se společností [redacted] za kterou vystupoval pan H [redacted] na základě plné moci, ta měla všechno v pořádku, sám si kontroloval, že se jedná o spolehlivého plátce. Jestli společnost [redacted] obchodovala s nějakým nespolehlivým plátcem, nevěděl, a ani to nemohl zjistit. Dále využil svého práva a k věci odmítl vypovídat.
14. U hlavního líčení shodně uvedl, že se necítí být vinen, neboť všechny reklamní služby byly provedeny, což může doložit fotodokumentací. Společnost [redacted] nebyla nespolehlivý plátce, což si ověřoval a byl to jeho dodavatel reklamních služeb a reklamních ploch.
15. Společnost [redacted] koupil v roce 2011 a zabývala se poskytováním reklamních služeb klientům jako např. OK projekt, Meixner&Hanuš. Nabízel reklamu a propagaci jejich společností na sportovních stadionech, a to formou prezentace na reklamních panelech, nebo otočných LED panelech na stadionech Sparta Praha, FK Liberec, VK Dukla Liberec. Smlouvy k reklamním plochám uzavíral buď přímo se stadionem, nebo prostřednictvím dodavatele, který je měl sám nakoupeny a rozprodával je.
16. Jedním z jeho dodavatelů reklamních ploch byla i společnost [redacted]. Poskytovala mu reklamní plochy, které on přeprodával dál. V rámci spolupráce se společností [redacted] jednal s obžalovaným H [redacted], který měl generální plnou moc na zastupování společnosti.
17. Obžalovaného Z [redacted] zná více jak 10 let, seznámili se na golfu. Se společností [redacted] uzavřel smlouvu, na základě níž jí přeprodával prázdné reklamní plochy. Jednání s koncovými klienty, výrobu a umístění reklam na prodané panely si zajišťoval obžalovaný Z [redacted].
18. Obžalovaný D [redacted] H [redacted] využil svého práva a k osobě ani k věci nevypovídal.
19. Při doplňující výpovědi k majetkovým a osobním poměrům uvedl, že pracuje na dohodu o provedení práce. Vydělává si cca. 10.000,- Kč měsíčně. Žádný movitý či nemovitý majetek větší hodnoty nevlastní. Vůči svým věřitelům má závazky ve výši cca. 20.000.000,- Kč.
20. Opatrovník společnosti [redacted] k věci, pro kterou byla tato právnická osoba obviněna, nevypovídal.
21. Svědek M [redacted] S [redacted] při hlavním líčení vypověděl, že s obžalovaným H [redacted] se zná již cca. 13 let. Před asi 5 lety ho obžalovaný H [redacted] oslovil s nabídkou práce, která spočívala ve vyhledávání společností na internetu podle jeho zadání. Šlo o společnosti, které měly mít nějaký majetek, nějaké zadlužení, většinou to byly úklidové firmy. Obžalovaný H [redacted] pak rozhodoval, kterou společnost má svědek na sebe koupit. Obžalovaný H [redacted] s nimi chtěl obchodovat, ale nechtěl být viděn jako majitel. Jednatelem a majitelem společností byl tedy on, avšak u všech společností udělil obžalovanému H [redacted] plnou moc. Ten se měl starat o účetnictví a o komunikaci s úřady. Jednou z těchto společností byla i [redacted]. Domníval se, že společnost nevykonává žádnou činnost. Jediné co ve společnosti udělal, bylo zřízení datové schránky, kdy

svůj přístupový kód dal i obžalovanému H [redacted]. Domnívá se, že v době, kdy byl v [redacted] jednatelem, zakoupila tato společnost [redacted]. V této druhé společnosti byl na přechodnou dobu také jednatelem. Stejně tak kupoval pro obžalovaného H [redacted] i společnost [redacted]. Byl přesvědčený, že ani tyto společnosti nevykonávali žádnou činnost. On sám nezařizoval nikdy prostřednictvím jím nakoupených společností žádný nákup reklamních ploch, zprostředkovávání reklam ani nic podobného. Společnosti si pak od něj obžalovaný H [redacted] po nějaké době odkoupil. Obžalovaného Z [redacted] a obžalovaného J [redacted] nezná.

22. Svědek L [redacted] R [redacted] při výpovědi v hlavním líčení uvedl, že byl jednatelem společnost [redacted] v období od podzimu 2016 do ledna 2018. Společnost koupil od svědkyně G [redacted]. Obžalovaného Z [redacted] zná, spolupracoval s ním v roce 2017, většinou v oblasti reklamy. Bylo to ale nepřímé. Obžalovaný Z [redacted] chtěl nakoupit reklamní plochy od jeho společnosti, ale oni je již v té době neměli. Společnost [redacted] měla totiž nakoupeny reklamní plochy, kdy určitou část nevyužívala a poskytla ji společnosti DILLAC STAV, s.r.o.. Od té si reklamní plochy pak nakoupila společnost [redacted]. Jinou spolupráci se společností [redacted] si nevybavuje. Když společnost [redacted] koupil, převzal i závazky, které již byly nasmlouvány. Nepamatuje si však, zda nějaká spolupráce byla mezi společnostmi [redacted] ještě před jeho nástupem do společnosti. Obžalovaného J [redacted] zná, byl s ním v obchodním styku někdy v roce 2012. Obžalovaný mu poskytoval nějaké fotodokumentace reklamního plnění a reklamní plochy. Domnívá se, že v té době byl obžalovaný J [redacted] jednatelem společnosti [redacted]. Společnost [redacted] ani obžalovaného H [redacted] nezná.
23. Svědkyně D [redacted] G [redacted] vypověděla, že od roku 2012 do roku 2016 byla jednatelkou společnosti [redacted]. Poté ji prodala kvůli zdravotním problémům svědkovi R [redacted]. V době, kdy ve společnosti [redacted] působil, tato společnost spolupracovala i se společností [redacted] a zná tedy i jejího jednatele, obžalovaného Z [redacted]. Osobně se s ním však nepotkala. Co přesně zajišťovala pro společnost [redacted] si již nepamatuje. Nemá si ani jistá, zda něco zajišťovala ona pro ně, nebo oni pro její společnost. Neví ani v jakém časovém období to bylo.
24. Obžalovaného J [redacted] zná, byl jednatelem společnost [redacted] která spolupracovala s její společností [redacted]. Společnost [redacted] původně zajišťovala jen fotodokumentaci reklamních sdělení na sportovních utkáních, následně ale i reklamní služby. Ty spočívaly v tom, že s klienty uzavírala smlouvy o zajištění umístění jejich loga na sportovních utkáních. Ona (resp. společnost [redacted]) toto pak dojednávala s dalšími společnostmi, například i se společností [redacted]. Reklamní plochy do roku 2016 nekupovala její společnost, ale bylo to zajišťováno prostřednictvím subdodavatelů. To, zda reklamní plochy měla nakoupeny společnost [redacted] neví. Až v roce 2016 nakupovala reklamní plochy napřímo její společnost, ale neví, jestli pro celý rok. V té době jim loga jejich klientů zpracovával pan P [redacted] a pan Š [redacted]. Obžalovaný J [redacted] jim dělal fotodokumentaci. Obžalovaný J [redacted] pracoval i v její společnosti, bylo to v období, kdy ze zdravotních důvodů nemohla plnit funkci jednatelky. Neví ale vůbec, v jakém časovém období to bylo, netuší ani, zda to bylo ve stejném období, kdy spolupracovala se společností [redacted].
25. Jméno obžalovaného H [redacted] jí něco říká, domnívá se, že byl jednatelem společnosti [redacted]. Osobně se s ním však nesešla. Společnost [redacted] pro její společnost asi něco vykonávala, ale ona už si nevybavuje co.
26. Název [redacted] zná, nedokáže však říct, zda s ní společnost [redacted] nějak spolupracovala.
27. Svědek J [redacted] D [redacted] při hlavním líčení vypověděl, že obžalované Z [redacted] a J [redacted] zná, jsou dlouholetí kamarádi, vídají se spolu na golfu. Nikdy s nimi ale obchodně nespolečně pracoval. Jméno obžalovaného H [redacted] někde slyšel, nikdy ho ale neviděl a neví, co dělá. Do roku 2017 pracoval pro společnost Domain Consultancy Services Ltd. Jeho práce spočívala ve vykupování

reklamních ploch na stadionech v České republice (především AC Sparta Praha a volejbal Jablonec) pro zahraniční partnery. S těmito ale již nejednal, to bylo řešeno přes centrálu. Domnívá se, že 99% obchodní spolupráce bylo se zahraničními partnery, společnost Domain Consultancy Services Ltd. nenabízela reklamní plochy českým obchodním partnerům. Reklamní plochy se většinou kupovali na celý soutěžní rok.

28. Svědkyně G [redacted] je jeho švagrová. Zná i společnost [redacted] ta se původně zabývala fotodokumentací reklamních ploch. Vzhledem k tomu, že svědkyně G [redacted] měla nějaké problémy v práci, doporučil jí, ať tuto firmu koupí. Ví, že společnost [redacted] v době, kdy byla jednatelkou svědkyně G [redacted] měla i nějaké reklamní plochy. Od společnosti Domain Consultancy Services Ltd. je však v roce 2016 nekupovala. Jeho společnost ukončila nákup reklamních ploch na stadionu AC Sparta Praha v roce 2016.
29. Se souhlasem stran byly čteny úřední záznamy o podaném vysvětlení svědků V [redacted] V [redacted] a Z [redacted] B [redacted]
30. Svědek V [redacted] V [redacted] uvedl, že v minulosti D [redacted] H [redacted] podepsal nějaké papíry, neví, co v nich bylo a o jaké firmy se jednalo, vybavuje si jméno Mimona s.r.o. a Frost s.r.o. Seznámili se někdy v roce 2011 v restauraci, když měl svědek finanční problémy a D [redacted] H [redacted] mu nabídl pomoc. Navrhl, že by mohli společně koupit nějakou firmu a pak za ním jezdil a on mu podepisoval papíry. Když přišla upomínka, že společnost Mimona s.r.o. dluží 3.000.000,- Kč, sdělil tuto informaci panu H [redacted] a řekl, že končí. Od konce roku 2015 ho neviděl.
31. Svědek Z [redacted] B [redacted] uvedl, že jeho společnost sídlí v [redacted] společnost se zabývá prodejem dílů na auta. Společně s touto prodejnou provozuje také e-shop. Se společností [redacted] obchodoval v roce 2016 a zakoupil od nich nové a zánovní pneumatiky společně s disky, jednal vždy s D [redacted] H [redacted] který mu doručil zboží přímo do provozovny, za zboží vždy platil v hotovosti. Se společností [redacted] obchodoval takto cca. 6x až 7x. S D [redacted] H [redacted] se zná 4 roky. Osobu M [redacted] S [redacted] nezná, nikdy se s ním nesešel.
32. Při dokazování v hlavním líčení byly provedeny též listinné důkazy, a to zejména listiny z finančního úřadu týkající se společností [redacted] ve vztahu k dani z přidané hodnoty, objednávky společnosti [redacted] ve vztahu ke společnosti [redacted] a na ni navazující faktury a další doklady, zpráva VK Dukla Liberec, zpráva AC Sparta Praha, kontrolní hlášení společnosti [redacted] ÚZ o výsledku kontroly správce daně u společnosti [redacted] objednávky a faktury k obchodnímu vztahu [redacted] a [redacted] výpis z bankovního účtu společnosti [redacted] a [redacted] doklady související s obchodní spoluprací společnosti [redacted] a [redacted] osobní výkazy obžalovaných včetně opisu RT a prohlášení o majetkových a osobních poměrech obžalovaného Z [redacted] a H [redacted]
33. Soud zamítl další návrhy obhajoby na doplnění dokazování. Výslech svědka [redacted] P [redacted] Š [redacted] ([redacted]) a svědka P [redacted] M [redacted] ([redacted]) z důvodu nadbytečnosti, jak již bylo zdůvodněno v původním, zrušeném rozhodnutí, neboť to, že na předmětných stadionech v projednávané době probíhala reklamní činnost, již prokazují důkazy shromážděné ve spise (především vyjádření stadionů). Nadto, v tomto řízení nebyla ani rozporována skutečnost, zda reklamy koncových zákazníků na předmětných sportovištích byly. Není pochyb o tom, že jejich loga při zápasech na stadionech umístěna byla. Sporné je však, zda se na jejich umístění podíleli všichni obžalovaní. Tuto skutečnost však uvedení svědci nemohou nijak potvrdit ani vyvrátit. Ani společnost [redacted] ani společnost [redacted] totiž reklamní práva přímo od stadionů nekupovala a se stadiony, resp. jejich jednatelem a manažery nejednala. Obhajoba navrhovala výslech zmíněných svědků i z důvodu vyjádření se k mechanismu prodeje reklamních ploch a způsobu umístění reklam, kdy soud zodpovězení těchto skutečností považuje za nadbytečné, neboť nejsou s to ani ověřit ani vyvrátit skutečnost, zda plnění vyplývající z faktur uvedených v obžalobě proběhnout mohlo a skutečně proběhlo. Obecný popis, který by svědci mohli poskytnout, by nebyl pro dané řízení a prokázání či vyvrácení viny

obžalovaných nijak relevantní, neboť i dle výpovědí obžalovaných je patrné, že reklamní činnost jednotlivých subjektů je rozdílná a nelze ji nijak zobecnit. Nadto, pro toto řízení je podstatný především konkrétní mechanismus reklamní činnosti obžalovaných, přičemž vzhledem k tomu, že obžalovaní neměli smlouvy na reklamní práva přímo se stadiony, svědci by se k dané otázce jen stěží mohli nějak blíže vyjádřit.

34. Soud dále zamítl i důkaz výsledkem svědka [REDAKCE] R [REDAKCE] I [REDAKCE], neboť jej rovněž považuje za nadbytečný. Ke společnosti [REDAKCE] se již u hlavního líčení vyjádřil svědek D [REDAKCE], který byl zaměstnancem uvedené společnosti do roku 2017 a jehož činnost spočívala ve zkupování reklamních práv pro uvedenou společnost v České republice, mimo jiné i na stadionu AC Sparta Praha. Svědek uvedl, že společnost zakoupená reklamní práva přeprodovala, nicméně ne společností v České republice. Proti tomuto tvrzení se obžalovaní (hlavně pak obžalovaný H [REDAKCE] a jeho obhájce) u hlavního líčení nijak neohradili, tvrzení svědka nijak nerozpороvali ani netvrdili, že by se společností Domain Consultancy Services Ltd. společnost [REDAKCE] měla uzavřenou smlouvu o reklamních právech. S tímto tvrzením přišla obhajoba až při posledním hlavním líčení. Především však tento důkaz nemá relevantní souvislost s předmětem řízení, neboť reklamy koncových zákazníků společnosti [REDAKCE] byly dle vyjádření zástupce stadionu AC Sparta Praha na předmětném sportovišti v roce 2016 zadány společností [REDAKCE]. A tedy jedině prokázání přeprodeje reklamních práv na stadionu AC Sparta Praha mezi společnostmi [REDAKCE] a [REDAKCE] by bylo možno považovat za relevantní důkaz pro předmět řízení. Skutečnost, že společnost [REDAKCE] měla zakoupena reklamní práva na stadionu AC Sparta Praha od společnosti Domain Consultancy Services Ltd. (dalšího ze subjektů mající smlouvu o reklamních právech se stadionem AC Sparta Praha), nemá pro prokázání viny či nevinu obžalovaného H [REDAKCE] v daném řízení žádný vliv. Tudíž ani výsledek uvedeného svědka, o jehož totožnosti a skutečné propojenosti se společností Domain Consultancy Services Ltd. má soud značné pochybnosti. Jen na okraj pak soud uvádí, že si z oficiálních stránek vlády Spojeného království (gov.uk) a přístupného obchodního rejstříku ověřil společnost Domain Consultancy Services Ltd. a její jednatele a ředitele v roce 2016, přičemž navrhovaný svědek ředitelem ve společnosti nikdy nebyl a nebylo možno jeho spojení se společností ani jinak dohledat. Navíc skutečnost, že společnost [REDAKCE] nemohla nakoupit reklamní práva od společnosti Domain Consultancy Services Ltd., vyplývá z dalších níže uvedených důkazů.
35. Dále byl soudem zamítnut i návrh obhajoby na doplnění dokazování informacemi z veřejného rejstříku a katastru nemovitostí. Obhajoba při návrhu těchto důkazů zřejmě odkazovala na závěry odvolacího soudu vyslovené v bodě 17 zrušujícího usnesení. Tyto jsou však jen obecnými tezemi a vodítky jak postupovat v řízeních s daňovou trestní problematikou. Je evidentní, že pokud obžalovaní do účetnictví svých společností zakládali faktury uvedené ve výroku tohoto rozhodnutí, fiktivní plnění se musela odrazit i v účetních rozvahách společností. Účetní závěrky ani výpisy z katastru nemovitostí společností tedy nejsou důkazy, které by mohly v projednávaném případě ověřit či vyvrátit vinu obžalovaných. Ze stavu aktiv (včetně nemovitého majetku) a pasiv společnosti lze stěží prokázat, zda společnost byla schopna nakoupit a přeprodat reklamní práva, tedy poskytovat službu, ke které není zapotřebí žádný velký hmotný majetek (jako například u stavebních firem), kdy právě z těchto důvodů je podnikání v oblasti reklamy často předmětem daňové trestné činnosti. Nadto, je třeba konstatovat, že soud měl k dispozici dostatečné množství důkazů, včetně listinných, které byly k objektivnímu rozhodnutí ve věci postačující.
36. Soud hodnotil všechny důkazy provedené v hlavním líčení podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém zvážení všech okolností případu, jednotlivě i v jejich souhrnu, jak mu ukládá ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu a dospěl k závěru, že je nepochybné, že se obžalovaní jednání, popsaného ve výroku tohoto rozhodnutí, dopustili.

37. Výpověď **obžalovaného Z** [redacted] soud považuje za nevěrohodnou, vedenou snahou vyhnout se trestnímu postihu. Obžalovaný Z [redacted] před soudem uvedl, že společnosti [redacted] a [redacted] zajišťovaly pro jeho společnost, resp. jeho zákazníky MEIXNER&HANUŠ, Svijany, SOVA Liberec, KMB SYSTEM, FEDERAL CARS (dále jen „koncoví zákazníci“), reklamní plnění tzv. na klíč. Neví, jak tyto společnosti získávaly práva na reklamní plochy na stadionech, to bylo jejich know how. To, že všechny jeho obchody probíhaly v souladu se zákonem, dle něj dokládají objednávky koncových zákazníků, a především pak fotodokumentace uskutečněných reklam na stadionech. Tyto skutečnosti však potvrzují toliko, že reklamy koncových subjektů opravdu na stadionech byly, což však nikdo v průběhu celého řízení nerozporoval. I soud je přesvědčen, že reklamní plnění pro koncové zákazníky při jednotlivých zápasech skutečně proběhla. Sporné je však to, zda se na jejich realizaci nějakým způsobem podílely i společnosti [redacted] a [redacted] a mohly tak vystavit společnosti [redacted] všechny faktury uvedené ve výroku tohoto rozhodnutí (bod I 1 a)-n, 2 a)-b), 3 a)-e), 4 a)-e), 5 a)-g)), na jejichž základě nárokoval obžalovaný Z [redacted] pro společnost [redacted] odpočet na dani z přidané hodnoty v celkové výši 1.291.290,- Kč. A v tomto bodě tvrzení obžalovaného Z [redacted] o zapojení zmíněných společností do procesu zajišťování reklam vyvrací řada provedených důkazů.
38. Na stadionu VK Dukla proběhly v období květen až září 2016 dva zápasy. Jeden ze zápasů proběhl dne 01.05.2016. Během něj měly být dle faktur a fotodokumentace předložených obžalovanými prezentovány loga společností [redacted] [redacted], Sova Liberec, s.r.o., Pivovar Svijany (obžaloba I 1. a), b), d); 3. e); č.l. 571, 575, 529). Tyto reklamy měla dle vyjádření obžalovaného Z [redacted] a předložených faktur zajišťovat na klíč společnost [redacted] a společnost [redacted]. Avšak dle seznamu zadavatelů reklamních plnění (resp. subjektů, které si přímo od stadionu nakupovaly reklamní práva a dále je přeprodávaly) poskytnutého VK Dukla Liberec (č.l. 729 ve spojení s č.l. 732), byla loga všech zmíněných společností na tomto stadionu inzerována prostřednictvím společnosti [redacted]. Stejně tak tomu bylo při zápase odehraném dne 30.09.2016, kdy všechna loga koncových zákazníků společnosti [redacted] i samotných společností [redacted] a [redacted] zadala společnost [redacted] P (č.l. 747). To, že společnost [redacted] skutečně měla reklamní práva na předmětném stadionu a mohla je využívat pro sebe nebo své obchodní partnery při zápasech na stadionu v období 01.10.2015 až 30.09.2016, dokládá kromě vyjádření stadionu i smlouvou mezi [redacted] a VK Dukla Liberec o zajištění umístění loga (č.l. 640 a násl.).
39. Podobné schéma se objevuje i u reklamních plnění na stadionu AC Sparta Praha. Dle sdělení uvedeného stadionu (č.l. 774, 769) všechna loga koncových zákazníků i samotné společnosti [redacted] umístěných při zápasech v období květen až srpen 2016 na jejich stadionu byly objednány společností [redacted].
40. Z uvedeného je zřejmé, že pokud měla společnost [redacted] či [redacted] zajišťovat reklamy koncových zákazníků společnosti [redacted] na předmětných stadionech na klíč (tedy se vším, co k tomu náleží, včetně reklamních práv), mělo by být prokázáno, jakým způsobem společnost [redacted] či [redacted] získala reklamní práva na těchto stadionech od společnosti [redacted].
41. Důkaz prokazující jakékoliv spojení mezi společnostmi [redacted] [redacted] však nebyl zajištěn. Obžalovaný H [redacted] využil svého práva a odmítl k věci vypovídat. Nicméně, ani dle daňových dokladů nebylo prokázáno žádné propojení mezi těmito dvěma subjekty. Dle kontrolních hlášení (č.l. 46, 49, 51, ...) společnost [redacted] přijímala faktury od jediné společnosti, a to společnosti [redacted], která byla (jak bude rozebráno níže) nefungující společností nevykazující fakticky žádnou obchodní činnost. Není tedy reálně možné, aby společnost [redacted] v rozhodném období měla přístup k reklamním právům na stadionu VK Dukla Liberec či AC Sparta Praha přes společnost [redacted]. To, že by společnost [redacted] prodávala v roce 2016 reklamní práva společnosti [redacted] konečně nepotvrdila ani jednatelka [redacted] svědkyně G [redacted]. Ta uvedla toliko, že

společnost [redacted] pro její společnost asi něco vykonávala, ale již neví, co. Ať již šlo o jakoukoliv službu, mělo jít dle vyjádření svědkyně o blíže neurčenou službu, kterou poskytovala společnost [redacted] společnosti [redacted]. O žádných obchodních vztazích, v rámci kterých by reklamní práva poskytovala společnost [redacted] společnosti [redacted] se však svědkyně nezmínila. Navíc, takový vztah ani nepotvrzují daňové doklady obou společností.

42. Stejně tak nebylo nijak prokázáno či zjištěno ani propojení mezi společnostmi [redacted] a [redacted] ohledně přeprave reklamních práv na stadionech VK Dukla Liberec a AC Sparta Praha. Jednatel společnosti [redacted] obžalovaný J. [redacted] uvedl při své výpovědi u hlavního líčení, že měl dodavatele reklamních plnění (od kterých odkupoval reklamní práva), přičemž však nikdy nezmínil společnost [redacted]. Jmenoval jen jediného dodavatele, společnost [redacted]. Od té však reálně, jak bylo vysvětleno výše, nemohl předmětná reklamní práva zakoupit.
43. Jen na dokreslení je nutno uvést, že na základě provedeného dokazování se jeví všechny obchodní vztahy mezi společnostmi [redacted] a [redacted] jako zcela fiktivní, a tedy jakékoliv propojení v řetězci [redacted] -> [redacted] -> [redacted] jako zcela nereálné. Předně, Finanční úřad hl. města Praha (č.l. 185 a násl.), který v rámci daňové kontroly u společnosti [redacted] prověřoval faktury přijaté od společnosti [redacted] na základě zjištěných skutečností předmětné daňové doklady neosvědčil (č.l. 197). Fiktivnost obchodů mezi [redacted] a [redacted] je podporována i skutečností, že stejná plnění se stejnou fotodokumentací byla fakturována jak mezi společnostmi [redacted] a [redacted] tak mezi [redacted] a [redacted] (srov. např. č.l. 139 a 575 – v jedné z uvedených faktur účtuje zajištění umístění loga společnosti [redacted] na stadionu VK Dukla Liberec dne 01.05.2016 společnost [redacted] společností [redacted]. Nereálnost a fiktivnost celé konstrukce plnění uskutečněných mezi společnostmi [redacted] -> [redacted] -> [redacted] -> [redacted] pak jen dokresluje faktura (č. l. 575-577), ve které společnost [redacted] platila společnosti [redacted] za uskutečnění reklamního plnění spočívajícího v uvedení loga společnosti [redacted] na stadionu VK Dukla Liberec, přestože to mělo být naopak, kdy dle tvrzení obžalovaného Z. [redacted] měla společnost [redacted] disponovat reklamními právy. Je zcela absurdní, aby společnost [redacted] platila za umístění loga společnosti [redacted] společnosti [redacted] když sama společnost [redacted] měla disponovat reklamními právy a mohla si tak umístění loga na stadionu zajistit sama. Celá tato nastíněná konstrukce jen dokresluje nedůvěryhodnost obchodní činnosti všech zainteresovaných subjektů.
44. Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem nemá soud za prokázané, že by reálně mohlo dojít k přeprave reklamních práv mezi subjekty [redacted] a [redacted] neboť poslední dvě jmenované společnosti nedisponovaly reklamními právy na předmětných stadionech. Přitom tato skutečnost je klíčovou pro prokázání možnosti zajišťovat reklamní plnění pro společnost [redacted] v rozhodném období ze strany společností [redacted] a [redacted].
45. Nadto, důvodnost pochybností o zapojení společností [redacted] a [redacted] na reklamních plněních na stadionu VK Dukla Liberec, které mají být pokladem pro faktury v obžalobě, dokládá i další skutečnost, a to že mezi společnostmi [redacted] a [redacted] existoval obchodní vztah ohledně reklamních práv na předmětném stadionu. Jak již bylo uvedeno výše, společnost [redacted] disponovala v roce 2016 reklamními právy na stadionu VK Dukla Liberec, byla oprávněna je poskytnout i svým obchodním partnerům a byla též zadavatelem umístění reklam koncových zákazníků na předmětném stadionu. Z faktury (č. l. 650) vyplývá, že společnost [redacted] v měsíci květnu 2016 svá reklamní práva (LED systém, dres hráčů, pevné banery) na stadionu prodala společnosti [redacted]. Společnost [redacted] tedy měla zakoupena reklamní práva na měsíc květen 2016 od společnosti [redacted] a jak již bylo uvedeno výše, měla odkoupeny reklamní práva přímo od stadionu a byla to také ona, kdo u stadionu zadal plnění pro koncové zákazníky. Je proto nelogické a nesmyslné,

aby za totožná reklamní plnění ohledně stejných log na stejném stadionu platila dle daňových dokladů i tvrzení samotného obžalovaného Z [redacted] jeho společnost [redacted] i společnosti [redacted] a [redacted], a to navíc částky dosahující hodnoty několik set tisíc korun za uvedený měsíc.

46. Obžalovaný Z [redacted] brojí proti argumentaci soudu ohledně obchodního vztahu a reklamních plnění na předmětných stadionech mezi společnostmi [redacted] a [redacted] po celý rok 2016. Soud si je vědom, že nelze spolehlivě prokázat, že všechna reklamní plnění, která jsou pokladem faktur uvedených ve výroku tohoto rozsudku za období květen až září 2016, byly realizovány toliko mezi subjekty [redacted] a [redacted], neboť spisový materiál neobsahuje dostatečný poklad pro zjištění obchodní činnosti společnosti [redacted] v celém zdaňovacím období roku 2016. Po zahájení vyšetřování byla totiž společnost prodána zahraničnímu investorovi z Ukrajiny, který se stal pro orgány činné v trestním řízení nedosažitelný. Činnost společnosti [redacted] se nepodařilo objasnit ani výsledkem jejich bývalých jednatelů. Svědkovi R [redacted] který byl jednatelem ve zmíněné společnosti až od listopadu 2016, nebyly obchodní aktivity společnosti v létě 2016 známy. Ani z výsledku svědkyně G [redacted] která byla jednatelkou společnost [redacted] v rozhodném období, soud nezjistil nic, co by napomohlo objasnit, jakým způsobem by společnost [redacted] a [redacted] mohly od společnosti [redacted] získat reklamní práva na předmětných stadionech či po jaké období roku 2016 přeprodávala její společnost reklamní práva společnosti [redacted]. Svědkyně G [redacted] byla naprosto nevěrohodná, mluvila neurčitě, přestože ve společnosti působila bezmála 4 roky, na většinu její obchodní činnosti s obžalovanými si nepamatovala. Ohledně společnosti [redacted] uvedla, že si již vlastně ani není jistá, zda ona poskytovala něco jim, nebo naopak. Soud si neodvažuje predikovat, zda nejasnost výpovědi svědkyně G [redacted] vyplývá z její neznalosti obchodních vztahů či snahy zastřít eventuální nekalé jednání společnosti [redacted] a ostatních obžalovaných. Nicméně, soud nepovažuje pro řízení za podstatné rozklíčovat, jakým způsobem se zadání log koncových zákazníků dostalo od společnosti [redacted] ke společnosti [redacted] u každého jednotlivého plnění vyplývajícího z faktur uvedených ve výroku tohoto rozhodnutí. **Pro řízení je podstatná toliko ta skutečnost, zda to mohla učinit u každého jednotlivého plnění společnost [redacted] či [redacted] neboť tyto subjekty měly stát za zajištěním celého reklamního plnění.** Jak již bylo uvedeno výše, jejich zapojení v řetězci přeprdeje reklamních práv na předmětných stadionech bylo vyvráceno řadou provedených důkazů. To, že bylo prokázáno, že společnost [redacted] měla nakoupeny reklamní práva na stadionu VK Dukla Liberec jen v měsíci květnu 2016, soud nepovažuje za nedostatečné (jak namítá obhajoba), naopak jde o další podstatný díl skládačky vyvracející tvrzení o nevinně obžalovaných. Zjištění skutečného řetězec subjektů od koncových zákazníků až po stadion AC Sparta Praha a VK Dukla Liberec v dalších měsících roku 2016 není nutno rozklíčovávat, neboť pro prokázání viny obžalovaných postačí vyvrátit jejich tvrzení, že v tomto řetězci byly zapojeny společnosti [redacted] a [redacted].
47. Co se týče sporných reklamních plnění na stadionu AC Sparta Praha, nemění na závěru o jejich fiktivnosti nic ani obhajobou předložený důkaz – certifikát o přeprodání reklamních práv na předmětném stadionu mezi společnostmi Domain Consultancy Services Ltd. a společností [redacted]. Samotný důkaz soud vůbec nepovažuje za věrohodný, neboť jak bylo již uvedeno výše, údaje na předloženém skenu certifikátu byly porovnány s dostupnými údaji z obchodního rejstříku Spojeného království. Bylo zjištěno, že ani adresa sídla, ani registrační číslo společnosti uvedené v certifikátu neodpovídá údajům z rejstříku. Stejně tak osoba podepsaná za společnost nikdy ředitelem společnosti dle rejstříku nebyla. K důvěryhodnosti nikterak nepřispělo, že obhajoba měla několik kopií předmětného certifikátu, přičemž na každé z nich bylo uvedeno jiné jméno ředitele společnosti (po zjištění této nesrovnalosti však obhajoba další kopie odmítla soud vydat). Nicméně, ať již je tento značně rozporuplný důkaz pravdivý či nikoliv, na prokázání nevinu obžalovaných, zejména obžalovaného H [redacted] nemá žádný vliv, neboť nesouvisí s předmětem

řízení. Jak bylo shora konstatováno, ze sdělení AC Sparta Praha vyplývá, že v předmětném období všechna loga koncových zákazníků byla na stadionu zadána společností [REDAKCE] I v případě, pokud by společnost [REDAKCE] měla zakoupena reklamní práva od jiného subjektu mající reklamní práva podobně jako [REDAKCE] přímo od stadionu, byl by to důkaz zcela irelevantní, neboť pro koncové zákazníky byla plnění na předmětném stadionu zadána společností [REDAKCE] a nikým jiným.

48. Výše uvedené závěry tedy dle názoru soudu vyvrací tvrzení obžalovaného Zamrzly, že mu všechny reklamní služby zajišťovaly tzv. na klíč společnosti [REDAKCE] a [REDAKCE] a soud tak nemá důvod pochybovat o fiktivnosti reklamních plnění vyplývajících z faktur uvedených pod body I 1 a)-n), 2 a)-b), 3 a)-e), 4 a)-e), 5 a)-g) tohoto rozsudku (skutek pod bodem I A obžaloby).
49. Vzhledem k tomu, že za společnost [REDAKCE] nemohl činit v tomto trestním řízení úkony její jednatel, L [REDAKCE] Z [REDAKCE] neboť je ve věci také obžalovaným, byl obžalovaný [REDAKCE] ustanoven opatrovník. Ten využil svého práva a ve věci nevyprávěl. Přestože se tedy nikdo nevyjádřil k jednání právnické osoby, s ohledem na výše uvedené závěry bylo jednoznačně prokázáno, že obžalovaný Z [REDAKCE] jako osoba oprávněná jednat za společnost [REDAKCE] zahrnul do účetnictví a daňového přiznání k dani z přidané hodnoty této společnosti faktury, uvedené pod body I 1 a)-n), 2 a)-b), 3 a)-e), 4 a)-e), 5 a)-g) tohoto rozhodnutí, za reklamní plnění, které reálně neproběhlo, přičemž k tomuto jednání došlo v rámci činnosti uvedené obchodní korporace a v jejím zájmu, přičemž společnost [REDAKCE] nečinila žádné kroky a nevyvinula žádné úsilí, aby tomuto protiprávnímu jednání zabránila (skutek pod bodem I B obžaloby).
50. Soud stejně jako u obžalovaného Z [REDAKCE] neuvěřil ani výpovědi obžalovaného J [REDAKCE]. Jeho výpověď u hlavního líčení postrádala v určitých bodech logičnost, obžalovaný se zamotal do vlastních protichůdných tvrzení, přičemž soud nesdílí názor obhajoby, že to bylo dáno jen nervozitou obžalovaného. Při své výpovědi popisoval spolupráci se společností [REDAKCE] jako zprostředkování reklamní plochy, kdy však samotné umístění log si již zajišťoval obžalovaný Z [REDAKCE] sám. Přitom po seznámení s výpovědí obžalovaného Z [REDAKCE] která byla s jeho výpovědí ohledně obsahu spolupráce v naprostém nesouladu, ji nerozporoval. Naopak s ní souhlasil a potvrdil, že obžalovanému Z [REDAKCE] a společnosti [REDAKCE] jist'oval reklamu tzv. na klíč. Dalším „zamotaným“ tvrzením bylo, že obžalovaný zajišťoval pro společnost [REDAKCE] fotodokumentaci jím zprostředkovaných reklamních plnění přímo na stadionech, avšak následně přisvědčil, že by toto nedávalo smysl. Jen na okraj soud uvádí, že dle smlouvy mezi VK Dukla Liberec a [REDAKCE] je zřejmé, že fotodokumentaci dokládající umístění log na stadionu zajišťoval přímo stadion VK Dukla Liberec a ne objednatel reklamního plnění (č.l. 641). Všechna tato tvrzení obžalovaného J [REDAKCE] pak ve svém souhrnu vedla soud k závěru, že výpověď obžalovaného, v žádné jeho verzi, není věrohodná a že se svou výpovědí pouze snažil zastítn skutečnost, že plnění mezi žalovanými subjekty byla jen fiktivní.
51. Avšak nejen samotná výpověď obžalovaného J [REDAKCE] ale i řada dalších provedených důkazů, vyvrací tvrzení, že by se společnost [REDAKCE] resp. obžalovaný J [REDAKCE] skutečně podílel na zprostředkování reklamních plnění pro společnost [REDAKCE].
52. Kromě již shora rozebraných důkazů, o nevěrohodnosti provedení plnění z faktur uvedených ve výroku tohoto rozhodnutí ze strany společnosti [REDAKCE] svědčí i výpis z účtu společnosti (č.l. 475 a násl.). Z něj je zřejmé, že v rozhodném období květen až září 2016 na tento účet přicházely jen finanční prostředky od společnosti [REDAKCE]. Ty byly dle zprávy Finančního úřadu hl. města Prahy (č.l. 195) následně obžalovaným J [REDAKCE] vybírány v hotovosti a vkládány na jeho osobní účet u ČSOB č. ú. [REDAKCE] či na tento účet přeposílány. Poté již není zřejmé, co se s finančními prostředky dělo dále. Soud může jen spekulovat, jak následně bylo ze strany obžalovaného J [REDAKCE] založeno s vybranými finančními prostředky, zda si část ponechal jako odměnu za prokázané služby a část byla vrácena obžalovanému Z [REDAKCE]. Tento pohyb na účtu sám o sobě není nezákonný. Nelze však přehlédnout, že z bankovního účtu nevyplývá žádná

aktivita ve vztahu k zajišťování reklamních ploch, resp. neprobíhaly žádné platby jiným subjektům, které by odpovídaly nákupu reklamních práv na stadionech nebo realizaci zadaných reklamních plnění. Jediným způsobem platby za reklamní práva na předmětných stadionech tak mohla být platba v hotovosti. Obžalovaný však nedoložil žádné smlouvy či příjmové doklady o těchto platbách v hotovosti. Navíc, v dnešní době není u společností zabývajících se obchodní činností žádný legitimní důvod k tomu, aby byly tak vysoké částky (jimiž bezesporu částky za reklamní práva jsou) vybírány či hrazeny v hotovosti. Tato skutečnost pak u daňových deliktů nepřímou dokládá nelegálnost transakcí. Celkově pak z pohybu na předmětného bankovním účtu lze dovodit, že ke koupi reklamních ploch ani k zajišťování jiných služeb v této oblasti ze strany společnosti [redacted] nedocházelo.

53. Všechny výše uvedené důkazy ve svém souhrnu poskytují logický řetězec, vyvracející, že plnění, na něž byly vystaveny faktury v obžalobě II a) – j), proběhlo, neboť bylo vyvráceno, že by obžalovaný J [redacted] za společnost [redacted] nakoupil v předmětném období reklamní práva, resp. práva umisťovat reklamy - loga při zápasech na stadionech AC Sparta Praha a VK Dukla Liberec. Šlo jen o fiktivní plnění, která měla za cíl snížit daňový odpočet u daně z přidané hodnoty u společnosti [redacted] (skutek pod bodem II obžaloby).
54. **Obžalovaný H [redacted]** využil svého práva a nevypovídal, nicméně svědek S [redacted] poskytl soudu dostatečné informace o charakteru jeho obchodní činnosti. Z výpovědi zmíněného svědka vyplynulo, že figuroval jako bílý kůň v mnoha společnostech ve funkci jednatele. Na pokyn obžalovaného H [redacted] (který v té době měl soudem uložen zákaz správy cizího majetku) vyhledával a zkupoval společnosti, které fakticky nevykonávaly žádnou činnost. Následně pak veškerá oprávnění na zastupování těchto společností na základě generální plné moci postoupil obžalovanému H [redacted]. Tak tomu bylo i u společnosti [redacted]. Obžalovaný H [redacted] byl tedy v rozhodném období květen až září 2016 osobou fakticky ovládající společnost [redacted] což dokládá i generální plná moc (č.l. 336).
55. Dle výpovědi svědka Stoklasy společnost [redacted] nevykonávala žádnou obchodní činnost. Svědek Z [redacted] B [redacted] vypověděl, že jeho společnost odkupovala asi v šesti případech v roce 2016 od obžalovaného H [redacted] a společnosti [redacted] pneumatiky. Ať již tyto obchody skutečně proběhly či nikoliv, tato výpověď nijak nepodporuje, že se reklamní plnění deklarovaná v obžalobě ze strany [redacted] skutečně uskutečnila. Nadto, provedené důkazy, uvedené již výše, zcela vyvrací možnost, že by společnost [redacted] disponovala reklamními právy na stadionu VK Dukla Liberec a AC Sparta Praha (neboť nebylo prokázáno propojení se společností [redacted] a tedy minimálně v oblasti zajišťování reklam v rámci těchto stadionů nemohla fakturovat žádná plnění).
56. Závěr o fiktivnosti všech zdanitelných plnění specifikovaných v žalobním návrhu ze strany společnosti [redacted] vyplývá i z řady dalších skutečností. Ve společnosti jako jednatel figuroval tzv. „bílý kůň“ a obžalovaný vše zastřeně řídil na základě generální plné moci, přestože měl již z důvodu dřívější trestní minulosti uložen zákaz správy cizího majetku. Jediným dodavatelem společnosti [redacted] byla společnost [redacted] (viz. kontrolní hlášení č.l. 45 a násl.), společnost, která nevedla účetnictví, nespolečně pracovala s finančním úřadem a v fakticky nevykonávala žádnou činnost. Nebylo zjištěno propojení na jediný subjekt, od kterého by společnost [redacted] mohla získat reklamní práva na předmětných stadionech. Dodatečně předložený certifikát o koupi reklamních práv od společnosti Domain Consultancy Services Ltd. je nevěrohodný, navíc, jak bylo uvedeno výše, je pro prokázání nevinu obžalovaného v této věci irelevantní.
57. Soud pro úplnost zmiňuje skutečnost, kterou obžalovaný H [redacted] uvedl až v odůvodnění svého odvolání. Obžalovaný připustil, že pokud společnost [redacted] měla umožnit využití reklamních práv na stadionu VK Dukla Liberec společností [redacted] mohla společnost [redacted] to samé umožnit dalším subjektům, například společnosti [redacted]. Společnost [redacted]

tedy mohla zapojit společnost [redacted] jako svého subdodavatele. To zcela odporuje původní verzi obžalovaných, dle které měla společnost [redacted] zajišťovat pro společnost [redacted] reklamní plnění tzv. na klíč. Už samotné „mohla zapojit“ místo „zapojila“ evokuje soudu spekulaci, resp. snahu stavět obhajobu na neurčitých faktech a přizpůsobovat výpovědi provedenému dokazování. Navíc je však toto tvrzení v rozporu s výpověďmi dalších obžalovaných a provedenými důkazy, které obžalovaná H [redacted] v průběhu řízení nijak nerozporoval.

58. Na základě všech výše uvedených důkazů dospěl soud k závěru, že plnění vyplývajících z faktur (v obžalobě pod bodem III 1. a) – q)) ve skutečnosti proběhnout nemohlo. Šlo jen o fiktivní plnění, která měla za cíl snížit daňový odpočet u daně z přidané hodnoty u společnosti [redacted] (skutek pod bodem III, část 1. obžaloby).
59. Také společnost [redacted] je propojena s obžalovaným H [redacted] jak vypověděl svědek S [redacted], jednou ze společností, ve které vykonával na pokyn obžalovaného H [redacted] jednatele, byla i společnost FRESH WIND. Tato společnost pak následně koupila společnost [redacted] a stala se v ní jednatelem i společníkem. Vzhledem k tomu, že generální plnou moc na zastupování všech společností, které svědek S [redacted] zakoupil, měl právě obžalovaný H [redacted] byl tedy fakticky osobou, která ovládala společnost [redacted] v rozhodném období květen až září 2016. Tato společnost však nevedla účetnictví, nespolupracovala s finančním úřadem, nepodávala daňová přiznání ani kontrolní hlášení (č.l. 94), na jejím bankovním účtu nebyl žádný pohyb, který by nasvědčoval nějaké obchodní činnosti (č.l. 432 a násl.).
60. Ze všech těchto důkazů vyplývá, že společnost fakticky nevykonávala žádnou činnost a faktury uvedené v obžalobě (III 2. a)-n), 3. a) – f)) byly vystaveny na neexistující plnění a byly jen účelové a jejich vystavení mělo umožnit společnosti [redacted] získat neoprávněný nadměrný odpočet u daně z přidané hodnoty (skutek pod bodem III, část 2 a 3 obžaloby).
61. Na prokázání výše uvedených závěrů nic nemění skutečnost, že jednotliví obžalovaní, resp. jejich společnosti, měli ve svém účetnictví sporné faktury vedeny. Fakt, že daňový doklad je řádně veden v účetnictví společnosti nijak neprokazuje, že plnění, na jehož základě byl vystaven, skutečně proběhlo. Je samozřejmostí, že snahou obžalovaných je co nejlépe zastříit trestnou činnost právě dokonale vedenými účetními doklady, eventuálně dalšími poklady, kterými se snažili hájit před soudem, jako například perfektně vedená fotodokumentace.
62. Stejně tak skutečnost, že finanční úřad neměl námitek vůči účetnictví společnosti [redacted] nemůže vést k vyvinění obžalovaného Z [redacted] a jeho společnosti. Podvodné jednání bylo možné prokázat až při širším záběru šetření v rámci probíhajícího trestního stíhání srovnáním faktur, fotodokumentace, objednávek a dalších listin týkajících se všech zainteresovaných subjektů. Je naprosto pochopitelné, že v případě daňové kontroly jednoho ze subjektů v řetězci finanční úřad neměl námitek proti předloženým fakturám, neboť neměl srovnání s fakturami a plněním dalších subjektů.
63. Argument obžaloby ohledně faktu, že docházelo mezi subjekty k prodeji reklamních ploch v době, kdy se na předmětných stadionech nehrál žádný zápas, není dle názoru soudu pro prokázání viny obžalovaných v zásadě relevantní. Jak vyplynulo i z výpovědi svědka D [redacted] reklamy na stadionech se většinou zakupují paušálně na určitý rok, resp. sezónu, bez ohledu na množství odehraných zápasů. Tomu, že společnost [redacted] hradila za reklamní plnění paušální částku každý měsíc, tak jak tvrdí obhajoba, lze uvěřit. Nicméně, toto tvrzení pak stojí ve značném rozporu s množstvím faktur, které byly jednotlivé měsíce vystaveny. *Pro přehlednost je vše uvedeno v tabulce níže:*

Květen 2016 AC Sparta Praha (7.5., 14.5) VK Dukla Liberec (1.5.)	Vystaveny 4 faktury	Vystaveno 10 faktur
Červen 2016 AC Sparta Praha (žádný zápas) VK Dukla Liberec (žádný zápas)	Vystaveny 2 faktury	Nevystavena žádná faktura
Červenec 2016 AC Sparta Praha (19.7., 26.7., 30.7.) VK Dukla Liberec (žádný zápas)	Vystaveno 5 faktur	Nevystavena žádná faktura
Srpen 2016 AC Sparta Praha (21.8., 25.8.) VK Dukla Liberec (žádný zápas)	Vystaveno 5 faktur	Nevystavena žádná faktura
Září 2016 AC Sparta Praha (žádný zápas) VK Dukla Liberec (30.9.)	Vystaveno 7 faktur	Nevystavena žádná faktura

64. Počty vystavených faktur a množství odehraných zápasů v jednotlivých měsících postrádají logiku. Pokud by měly být mezi subjekty hrazeny služby v paušálních částkách, pak by měly být vystaveny faktury v každém měsíci stejně, popřípadě v souvislosti s množstvím odehraných zápasů.
65. Z provedeného rozsáhlého dokazování vyplynulo, že všichni obžalovaní se dlouhodobě znají a je zřejmé i jejich osobní propojenost v orgánech jednotlivých společností. Společnosti [redacted] a [redacted] si navzájem fakturovaly poskytnutí reklamních plnění v podstatě „v kruhu“, kdy základem všech vystavených faktur bylo zajištění reklam pro koncové zákazníky a společnosti [redacted] a [redacted] na stadionech AC Sparta Praha a VK Dukla Liberec. Při bližším prozkoumání jednotlivých plnění je však zřejmé, že si obžalovaní v různých směrech fakturovaly naprosto totožná plnění ([redacted] -> [redacted] -> [redacted] -> [redacted]). I samotný fakt, že na nevelkém množství reklam pro koncové zákazníky a společnosti [redacted] a [redacted] na dvou stadionech se mělo při několika utkáních podílet 5 společností, které si vyfakturovaly plnění v řádech milionů, podporuje nedůvěryhodnost obchodní činnosti obžalovaných subjektů. Celá konstrukce obchodních vztahů mezi žalovanými subjekty se tak ve světle všech provedených důkazů jeví jako zcela fiktivní. Z toho vyplývá, že i všechny faktury vystavené v souvislosti s plněními poskytnutými mezi těmito subjekty (blíže specifikované ve výroku tohoto rozhodnutí), nemají právní základ a neměly být zahrnuty do účetnictví a daňových přiznání.
66. Pro úplnost soud dodává, že v projednávané věci není opodstatněné zabývat se každou fakturou z obžaloby a každým jednotlivým plněním zvlášť. Z provedeného dokazování je zřejmé, že za celé období uvedené v obžalobě nemohly být služby ze strany společnosti [redacted] ani [redacted] poskytnuty, z čehož pak jednoznačně vyplývá, že nemohlo proběhnout ani jedno z plnění, jenž je podkladem pro faktury uvedené ve výroku tohoto rozhodnutí.

67. Projednávaná věc v sobě zahrnuje mnoho dílčích aspektů. Těm odpovídá značné množství důkazů, které jednotlivě nemají v zásadě jasnou vypovídací hodnotu. Jednotlivé důkazy jsou jak části skládačky, kdy se až po složení všech dílů objeví celý obraz. O to složitější je pak důkazní situace, když není možné všechny části skládačky zajistit (ať již proto, že nejsou dosažitelné nebo neexistují). Je na státním zástupci, aby prokázal všechny skutečnosti, a to i negativní, jako je v tomto případě neexistující plnění. Státní zástupce doložil dostatečné důkazy, které svědčí o tom, že plnění deklarované obžalovanými nemohlo proběhnout. Pokud by se měl soud přiklonit na stranu obhajoby, musela by tato svou aktivitou doložit svá tvrzení o uskutečněném plnění potřebnými a dostatečnými doklady, což se nestalo.
68. V oblasti zajišťování reklam dochází často k daňovým únikům, neboť se trestná činnost v této oblasti velmi těžko prokazuje. A to především z důvodu neurčitosti plnění, které dávají velký prostor pro předstírání obchodní činnosti. Nicméně, soud je toho názoru, že ve zde projednávané věci nejsou dány důvody pro uplatnění zásady *in dubio pro reo*, neboť realnost a možnost provedení plnění vyplývající z faktur uvedených ve výrokové části tohoto rozsudku společnostmi [redacted] a [redacted] byla vyvrácena provedeným dokazováním a vina všech obžalovaných tak jednoznačně prokázána.
69. Přestože ustanovení § 240 používá právní pojmy, které je třeba vykládat podle daňových, poplatkových, celních a dalších právních předpisů (tzv. normativní znaky skutkové podstaty), nejde o skutkovou podstatu s tzv. blanketovou dispozicí (viz Šámal, P. a kol. Trestní zákoník II. § 140 až § 421. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 2432 a 2433). V intencích těchto závěrů pak soud uzavírám, že provedeným dokazováním bylo prokázáno, že jednáním každého z obžalovaných došlo k naplněním všech znaků skutkové podstaty žalovaného trestného činu.
70. Na základě všech výše uvedených závěrů má soud za prokazané, že obžalovaný I. [redacted] Z [redacted] jako jediný jednatel společnosti [redacted] ve snaze zkrátit daň z přidané hodnoty a snížit tak svou daňovou povinnost zařadil do účetnictví a daňového přiznání společnosti [redacted] faktury vystavené společnostmi [redacted] a [redacted] za období květen až září 2016 (uvedené ve výroku tohoto rozsudku pod bodem I), ačkoliv věděl, že plnění deklarované ve fakturách nikdy neproběhlo. Tímto svým jednáním neoprávněně snížil svou daňovou povinnost u daně z přidané hodnoty a zkrátil tuto daň o částku 1.002.948,- Kč ke škodě Finančního úřadu pro hl. m. Prahu, území pracoviště pro Prahu 2. Obžalovaný jednal v úmyslu přímém, neboť si nelze představit, že by do svého účetnictví zařadil faktury, za něž by nedostal žádné plnění, a přitom by šlo z jeho strany o pouhou nedbalost a nikoliv o snahu záměrně snížit daňovou povinnost společnosti [redacted]. Sám obžalovaný potvrdil, že o fakturách věděl, a musel si být tak vědom i fiktivnosti plnění, neboť bylo nade vší pochybnost prokázáno, že společnostmi [redacted] a [redacted] reálně nemohly poskytovat reklamní služby, za něž faktury společnosti [redacted] vystavily. Jednání obžalovaného za jednotlivá zdaňovací období je třeba posoudit jako pokračující trestný čin ve smyslu § 116 tr. zákoníku, neboť jednotlivé útoky jsou spojeny stejným způsobem provedení, blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku. Tuto trestnou činnost spáchal za pomoci obžalovaných J. [redacted] a H. [redacted] a spáchal tak trestný čin nejméně se dvěma osobami. Výše škody přesáhla částku 500.000,- Kč a trestný čin tak spáchal ve značném rozsahu. Svým jednáním tak obžalovaný naplnil po subjektivní i objektivní stránce všechny zákonné znaky zločinu zkrácení daně, poplatku a jiné podobné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), c), a byl proto uznán tímto zločinem vinným (skutek pod bodem I A tohoto rozsudku).
71. Trestní odpovědnost právnické osoby vyplývá přímo ze zákona, proto státní zástupce v souladu se zásadou legality podal obžalobu i na společnost [redacted] když obžalovaný Z. [redacted] trestnou činnost páchal jako jednatel společnosti [redacted] a smyslem jeho protiprávního jednání bylo snížit daňovou povinnost této právnické osoby. Právnická osoba jako obžalovaná pak nepřijala žádné vnitřní předpisy a opatření ani nenastavila žádné kontrolní mechanismy, které by mohly tomuto jednání zabránit. Proto v souladu § 8 odst. 1 písm. a) za použití § 8 odst. 2 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, lze společnost [redacted]

CZ jednání jejího statutárního orgánu přičítat. Obžalovaná společnost [redacted] tak rovněž svým jednáním naplnila všechny zákonné znaky zločinu zkrácení daně, poplatku a jiné podobné platby podle § 240 odst.1, odst. 2 písm. a), c), a byla proto uznána tímto zločinem vinnou (skutek pod bodem I B).

72. Dále má soud za prokázané, že obžalovaný T [redacted] ve snaze obžalovanému Z [redacted] společnosti [redacted] umožnit neoprávněně zkrátit daň z přidané hodnoty vystavil jako jednatel společnosti [redacted] faktury specifikované ve výroku tohoto rozhodnutí pod bodem II písm. a) – j), ačkoliv věděl, že plnění deklarované v těchto fakturách neproběhla. Vzhledem k celé konstrukci obchodních vztahů mezi obžalovanými a jejich společností, která byla rozkryta provedeným dokazováním, je zřejmé, že obžalovaný jednal v úmyslu přímém, a to jak ve vztahu k fiktivnímu plnění, tak k záměru vystavení faktur toliko za účelem zkrácení daně z přidané hodnoty u společnosti [redacted]. Tímto svým jednáním tak napomohl způsobit škodu Finančnímu úřadu pro hl. m. Prahu, území pracoviště pro Prahu 2, a to ve větším rozsahu ve výši 320.460,- Kč.
73. Oproti obžalobě byla změněna ve vztahu k obžalovanému J [redacted] právní kvalifikace, neboť se nepodařilo prokázat, že by obžalovaný i v eventuálním úmyslu věděl o protiprávním jednání obžalovaného H [redacted] ve vztahu ke společnosti [redacted] a obžalovanému Z [redacted] a napomohl způsobit škodu, jejíž výše nepřesáhla částku 500.000,- Kč.
74. Svým jednáním tak naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby ve smyslu § 240 odst. 1 tr. zákoníku ve formě účastenství (pomoci) podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku a byl uznán tímto účastenstvím k tomuto přečinu vinným (skutek pod bodem II).
75. Dále má soud za prokázané, že obžalovaný D [redacted] H [redacted] jako osoba fakticky ovládající společnost [redacted] ve snaze obžalovanému Z [redacted] a společnosti [redacted] umožnit neoprávněně zkrátit daň z přidané hodnoty zajistil vystavení faktur specifikovaných ve výroku tohoto rozhodnutí v bodě III 1., ačkoliv věděl, že plnění deklarované v těchto fakturách neproběhla.
76. Vzhledem k celé konstrukci obchodních vztahů mezi obžalovanými a jejich společností, která byla rozkryta provedeným dokazováním, je zřejmé, že i obžalovaný H [redacted] jednal v úmyslu přímém, a to jak ve vztahu k předstírání plnění, tak k záměru vystavení faktur toliko za účelem zkrácení daně z přidané hodnoty u společnosti [redacted]. Tímto svým jednáním tak napomohl způsobit škodu Finančnímu úřadu pro hl. m. Prahu, území pracoviště pro Prahu 2 ve výši 970.830,- Kč, tedy ve značném rozsahu.
77. Oproti obžalobě byla změněna ve vztahu k obžalovanému H [redacted] právní kvalifikace, neboť se nepodařilo prokázat, že by obžalovaný i v eventuálním úmyslu věděl o protiprávním jednání obžalovaného [redacted] ve vztahu ke společnosti [redacted] a obžalovanému Z [redacted] a kvalifikace ve smyslu § 240 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byla proto z rozhodnutí vypuštěna.
78. Svým jednáním tak naplnil všechny znaky skutkové podstaty zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby ve smyslu § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku ve formě účastenství (pomoci) podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku a byl uznán tímto účastenstvím k tomuto zločinu vinným (skutek pod bodem III 1.).
79. Dále ve vztahu k obžalovanému H [redacted] bylo jednoznačně prokázano, že ve snaze získat neoprávněný nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty pro společnost [redacted] zahrnul do jejího účetnictví a daňového přiznání faktury společnosti [redacted] specifikované ve výroku toho rozhodnutí v bodě III 2. a 3. za období květen a srpen 2016, ačkoliv věděl, že plnění deklarované těmito fakturami nikdy neproběhla. A pokusil se tak způsobit Finančnímu úřadu pro hl. m. Prahu, území pracoviště pro Prahu 2, škodu většího rozsahu ve výši 106.895,- Kč. Jednání obžalovaného za jednotlivá zdaňovací období je třeba posoudit jako pokračující trestný čin ve

smyslu § 116 tr. zákoníku, neboť jednotlivé útoky jsou spojeny stejným způsobem provedení, blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku. Obžalovaný tedy svým jednáním naplnil v úmyslu přímém všechny znaky skutkové podstaty přečinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku (skutek pod bodem III 2-3).

80. Soud popis skutku oproti obžalobě upravil v souladu s pokyny Městského soudu v Praze. Tyto změny však neměly vliv na totožnost skutku, kterou je potřeba mezi obžalobou a rozsudkem zachovat.
81. Při úvaze o druhu trestu a jeho výměře soud vycházel z ustanovení § 39 tr. zákoníku. Soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, k osobním, rodinným a majetkovým poměrům pachatelů, jejich dosavadnímu způsobu života a možnosti jejich nápravy. Soud dále přihlédl k tomu, jaká byla povaha účasti obžalovaných na spáchání trestného činu, resp. jakou měrou jednání obžalovaných ke spáchání trestného činu přispělo.
82. K osobě obžalovaného L. [redacted] Z. [redacted] bylo zjištěno, že byl v minulosti soudně trestán, hledí se však na něj, jakoby nebyl odsouzen. K jeho předchozímu odsouzení ani k současnému trestnímu stíhání pro totožnou trestnou činnost se s ohledem na presumpci nevinu nepřihlíží jako k přitěžující okolnosti. Jinak žádné polehčující okolnosti ve vztahu k tomuto obžalovanému zjištěny nebyly, obžalovanému přitěžuje, že trestný čin spáchal s rozmyslem ze zjištěného úmyslu, způsobil svým jednáním větší škodu a zajistil si větší prospěch přesahující 1.000.000,- Kč. Vzhledem k tomu, že obžalovaný za obdobné jednání dosud nebyl odsouzen a od spáchání uběhla doba téměř 4 let, soud dospěl k závěru, že účelu trestu může být dosaženo ještě trestem nespojeným s odnětím svobody v kombinaci s dalšími tresty. Obžalovanému byl tedy uložen **trest odnětí svobody v trvání 30 měsíců**, který byl podmíněně odložen na přiměřenou **zkušební dobu v trvání 48 měsíců**.
83. Vzhledem k tomu, že obžalovaný se snažil svým jednáním získat majetkový prospěch, bylo dále na místě uložit obžalovanému **peněžitý trest**, který byl uložen s přihlédnutím k závažnosti spáchaného trestného činu, k jeho osobním a aktuálně zjištěným majetkovým poměrům, a to ve 100 denních sazbách po 1.000,- Kč, tedy celkem **ve výši 100.000,- Kč**. V případě, že by tento trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, byl uložen obžalovanému náhradní trest odnětí svobody v trvání 3 měsíců.
84. Obžalovaný se trestného činu dopustil jako jednatel společnosti v souvislosti se svým podnikáním, a ohrozil zájem společnosti na řádném plnění daňových povinností, proto byl obžalovanému uložen ve smyslu § 73 odst. 1 tr. zákoníku **trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu v obchodních korporacích na dobu 48 měsíců**.
85. Obžalovaný T. [redacted] J. [redacted] v minulosti nebyl soudně trestán. Ze všech pachatelů se na trestné činnosti podílel nejnižší mírou jako účastník ve formě pomoci. Pohnutka a motivace jednání obžalovaného nebyla jednoznačně zjištěna, nebylo rovněž prokázáno, že by za prokázané služby měl slíbenou nebo účtoval jakoukoliv finanční odměnu. Soud v tomto případě dospěl k závěru, že účelu trestu bude dosaženo **trestem podmíněným**, nespojeným s odnětím svobody, který byl uložen dle příslušné trestní sazby § 240 odst. 1 tr. zákoníku ještě v dolní polovině zákonné trestní sazby na dobu **18 měsíců** a podmíněně odložen na **zkušební dobu v trvání 30 měsíců**.
86. Vzhledem k tomu, že se obžalovaný T. [redacted] J. [redacted] dopustil trestného činu jako jednatel společnosti [redacted] a porušil zájem společnosti na řádném plnění povinností obchodních korporací, byl mu rovněž uložen **trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu v obchodních korporacích na dobu 30 měsíců**.
87. V případě obžalovaného D. [redacted] H. [redacted] soud rovněž neshledal žádné polehčující okolnosti, naopak obžalovanému přitěžuje, že byl v minulosti soudně trestán, nyní projednávanou trestnou činností spáchal s rozmyslem, k činu zneužil další osobu, a to svědka S. [redacted], který jednal dle

jeho pokynů. Kromě účastenství ve formě pomoci ke zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby se dopustil ještě dalšího přečinu podle § 240 odst. 1 tr. zákoníku, který zůstal ve stádiu pokusu. Obžalovaný byl naposledy odsouzen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 sp. zn. [REDAKCE] ze dne 31.5.2017, který téhož dne nabyl právní moci pro zločin zpronevěry podle § 206 odst. 1, 4 písm. d) tr. zákoníku, pro přečin poškození věřitele podle § 222 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 let, který byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 let a zároveň byl nad obžalovaným vysloven dohled. Vzhledem k tomu, že se nyní projednáváné trestné činnosti dopustil obžalovaný dříve, a to v roce 2016, bylo na místě uložení souhrnného trestu ve smyslu § 43 odst. 2 tr. zákoníku, kdy tento trest nesmí být mírnější než trest uložený rozsudkem dřívějším. V daném případě tedy nezbylo, než obžalovanému uložit **souhrnný trest odnětí svobody**, a to dle nejpřísnější sazby § 206 odst. 4 tr. zákoníku na dobu **40 měsíců**, pro jehož výkon byl obžalovaný zařazen do **věznice s ostrahou**, neboť nebyly splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.

88. Přestože obžalovaný D [REDAKCE] H [REDAKCE] jednal v zjištěném úmyslu a snažil se trestnou činností získat neoprávněný majetkový prospěch, s ohledem na jeho současné majetkové poměry, zejména výši závazků, kdy je zřejmé, že peněžitý trest by byl nedobytný, ve smyslu § 68 tr. zákoníku soud obžalovanému peněžitý trest neuložil.
89. I když obžalovaný nepáchal trestnou činnost jako jednatel společnosti [REDAKCE] ale v rámci domluveného zplnomocnění ze strany jednatele této společnosti, soud považoval za nutné uložit **obžalovanému trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu v obchodních korporacích a zákazu funkce při správě cizího majetku na dobu 48 měsíců**, aby bylo obžalovanému zabráněno ve finančních machinacích v jakékoliv formě účasti v obchodních společnostech.
90. Zároveň v rámci souhrnnosti byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10, sp. zn. [REDAKCE] ze dne 31.5.2017, který nabyl právní moci téhož dne, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.
91. Pokud jde o obžalovanou [REDAKCE] při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud vycházel z ustanovení § 14 zákona č. 418/2011 Sb., přihlédl k povaze a závažnosti trestné činnosti, poměrům právnické osoby, k její dosavadní činnosti, jakož i k důsledkům, které může mít uložení trestu pro třetí osoby a zejména věřitele, jejichž pohledávky vůči trestně odpovědné právnické osobě vznikly v dobré víře a nemají původ, nebo nesouvisí s trestným činem právnické osoby.
92. Navržený peněžitý trest ze strany státního zástupce soud nepovažoval rovněž za vhodný, neboť jednak není zákonem zajištěna dostatečným způsobem vymahatelnost tohoto trestu, přísný peněžitý trest byl uložen jednateli společnosti obžalovanému Z [REDAKCE] společnost bude muset doplatit dodatečně vyměřenou daň finančnímu úřadu a další finanční sankci by mohli mít zásadní vliv na věřitele, kteří nemají žádnou souvislost s projednávanou trestnou činností.
93. Soud dospěl k závěru, že přiměřeným v tomto případě bude **trest zákazu činnosti** v oblasti, které došlo ke spáchání zažalované trestné činnosti, v oblasti fiktivně vykazovaného reklamního plnění, což je **činnost spadající pod obchod a služby neuvedené v přílohách č. 1 a 3 Živnostenského zákona**, kdy tento trest byl právnické osobě uložen na dobu 48 měsíců.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Podané odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemohou s úspěchem podat ty osoby, které se odvolání výslovně vzdaly.

Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, může rozsudek napadnout odvoláním pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

V Praze dne 23. září 2020

JUDr. Daniela Reifová, v.r.
předsedkyně senátu